

Călăuza

1954

BIBLIOTECARULUI

IV.

martie • 1954

CALAUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLIKAȚIE A MINISTERULUI CULTURII DIN R. P. R.

CUPRINSUL

I. V. Stalin — marele discipol și continuator al operei lui V. I. Lenin	1
Să îmbunătățim munca de deservire cu cărți a populației de la sate	6
BIBLIOTECI RAJONALE ȘI SATEȘTI	
Cum organizăm consfătuirile cu cititorii	10
Munca cu cartea în raionul Darabani	13
Biblioteca unui colț roșu al G.A.C. în sprijinul muncilor agricole de primăvară	16
Activitatea bibliotecii unei gospodării colective frunțase	18
SCRIITORI PROGRESIȘTI ÎN LUPTA PENTRU PACE	
Vanda Vasilevskaia	20
DIN EXPERIENȚA BIBLIOTECILOR SOVIETICE	
Despre catalogul sistematic	24
Dărilor de seamă în fața cititorilor	31
O acțiune consacrată comemorării eroicelor lupte dela Grivița Roșie, la biblioteca nr. 31 din Capitală	35
DIN ACTIVITATEA BIBLIOTECILOR SINDICALE	
Munca cu cartea la unitățile alimentare și piscicole din raionul Brăila	37
Din corespondențele noastre	41
Bibliografle	44

I. V. Stalin — marele discipol și continuator al operei lui V. I. Lenin

Poazele Uniunii Sovietice și alături de ele oamenii muncii din întreaga lume comemorează la 5 martie, împlinirea unui an de la încetarea din viață a lui Iosif Vissarionovici Stalin, discipol credincios și cel mai apropiat tovarăș de luptă și de idei al marelui Lenin.

Crescut și educat de marele partid al clasei muncitoare din Rusia, I. V. Stalin a închinat întreaga sa viață cauzei fericirii poporului, cauzei eliberării clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii de sub jugul exploatării.

Viața și activitatea lui I. V. Stalin sint strîns legate de activitatea lui V. I. Lenin, dascălul și educatorul său, de istoria glorioasă a Partidului Comunist, de istoria eroicului popor sovietic.

I. V. Stalin a fost unul dintre colaboratorii cei mai apropiați ai lui V. I. Lenin, în lupta pentru făurirea și călirea Partidului Comunist, în lupta pentru crearea și consolidarea primului stat socialist din lume.

I. V. Stalin s-a considerat întotdeauna ca un discipol și un elev al lui Lenin. Vorbind despre Lenin, Stalin a spus: „Lenin este conducătorul și învățătorul nostru; noi, oamenii sovietici sintem discipolii săi”. I. V. Stalin a rămas întotdeauna un discipol credincios și ferm al lui Lenin, a apărat leninismul cu întransigență revoluționară, de atacurile tuturor oportuniștilor și dușmanilor clasei muncitoare.

După moartea lui Lenin — în anul 1924 — Partidul Comunist al Uniunii Sovietice sub conducerea Comitetului său Central, în frunte cu I. V. Stalin a zdrobit împotriva agentilor imperialismului, a trădătorilor și capitularzilor de tot felul, troțkiști, buhariniști, zinovieviști, etc., călăuzind cu fermitate poazele sovietice pe calea trasată de Lenin. Sub conducerea fermă și înțeleaptă a încercatului Partid Comunist al U.R.S.S. poporul sovietic, adevăratul făuritor al istoriei patriei sale, a împlinit marea operă de industrializare socialistă a țării și de colectivizare a agriculturii, a transformat — datorită imensei sale forțe creatoare — într-un timp nemaiomenit de scurt, vechea Rusie înapoiată și slabă, într-o gigantioasă putere socialistă industrial-colhoznică.

Înfăptuind poruncile lui Lenin, I. V. Stalin, în fruntea Comitetului Central al P.C.U.S., a luptat neobosit pentru consolidarea continuă a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — cheazăia construirii cu succes a socialismului. Alianța frățască dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare sub conducerea clasei muncitoare în frunte cu Partidul Comunist, a constituit acea forță revoluționară care a răsturnat de la putere pe capitaliști și a asigurat victoria socialismului în U.R.S.S.

I. V. Stalin a sintetizat uriașa experiență a construirii socialismului în U.R.S.S. și experiența mișcării internaționale contemporane de eliberare, a dezvoltat în mod creator învățătura marxist-leninistă în noile condiții istorice și într-o serie de probleme, a îmbogățit cu teze noi comoara teoriei revoluționare. Alături de operele geniale ale lui Lenin și de documentele și hotăririle P.C.U.S., operele lui I. V. Stalin dezvoltă știința marxist-leninistă, înarmează pe oamenii muncii de pretutindeni cu știința doborîrii capitalismului.

Împreună cu operele lui Marx, Engels și Lenin, operele lui I. V. Stalin luminează cu farul teoriei marxist-leniniste drumul construirii socialismului în patria noastră, însuflețește pe oamenii muncii în lupta pentru făurirea unui trai îmbelșugat și fericit.

Cea mai mare parte din lucrările lui I. V. Stalin sînt cuprinse în culegerea de „Opere”. Pînă în prezent au fost tipărite treisprezece volume ale „Operelelor” lui I. V. Stalin. În afară de acestea au apărut o serie de lucrări cum sînt „Despre materialismul dialectic și materialismul istoric”, o serie de cuvîntări și interview-uri, culegerea de rapoarte și ordine de zi „Despre Marea Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei”, „Marxismul și problemele lingvisticii”, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.”, „Cuvîntarea rostită la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S.” și altele.

Din inițiativa și prin grija Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, operele lui I. V. Stalin au fost traduse și tipărite și în țara noastră.

Culegerea de „Opere” (vol. 1—13) cuprinde lucrările scrise de I. V. Stalin în perioada 1901—1933. În aceste volume toate lucrările sînt așezate în ordine cronologică, după data la care au fost scrise sau publicate.

Lucrările scrise de I. V. Stalin în intervalul dintre 1901—octombrie 1917 sînt cuprinse în „Opere” volumele 1, 2 și 3.

Lupta cu adevărat titanică desfășurată de Lenin pentru crearea unui partid revoluționar în Rusia a fost încununată de succes la Congresul al II-lea al P.M.S.D.R. (1903).

În perioada în care sînt scrise lucrările din volumele 1—3 al Operelelor au loc în Rusia trei mari revoluții — revoluția burghezo-democratică din 1905; cea din februarie 1917 și Marea Revoluție Socialistă din octombrie 1917, înfăptuită sub conducerea Partidului Comunist, revoluție care a deschis o eră nouă în istoria omenirii. Istoria celor trei revoluții din Rusia a arătat că Partidul Comunist, întemeiat și condus de Lenin, a desfășurat într-o perioadă scurtă (1903—1917) o muncă politică gigantică ce nu are precedent în lume în ceea ce privește bogăția experienței, profunzimea elaborării teoriei marxiste și aplicării ei creatoare în desfășurarea revoluției; istoria acestor trei revoluții a arătat marea forță și viabilitatea strategiei și tacticii Partidului Comunist, forța și invincibilitatea teoriei marxist-leniniste.

I. V. Stalin, credincios discipol și tovarăș de luptă al lui Lenin, consecvent pînă la capăt, a avut un rol de seamă în ceea ce privește zdrobirea menșevismului din punct de vedere ideologic și apărarea bazelor ideologice, organizatorice și tactice ale partidului marxist revoluționar. În broșura „Pe scurt despre divergențele din partid” în cele două „Scrisori din Cutais” și în articolul „Răspuns Social-Democratului” — publicate în volumul 1 al Operelelor — I. V. Stalin apără cu intransigență bazele ideologice ale partidului marxist, formulate de Lenin în celebra sa lucrare „Ce-i de făcut?”

Situîndu-se în întregime pe poziția învățăturii lui Lenin asupra partidului, I. V. Stalin scrie articolul „Clasa proletarilor și partidul proletarilor” (publicat tot în volumul 1 al „Operelelor”) consacrat primului paragraf al statutului partidului. Acest articol apără concepțiile organizatorice ale bolșevismului, expuse de Lenin în renumita sa carte „Un pas înainte doi pași înapoi”. De la primii pași ai primei revoluții ruse (1905—1907) I. V. Stalin susține și aplică cu hotărîre strategia și tactica leninistă în revoluție, ideia leninistă a hegemoniei proletariatului în revoluția burghezo-democratică.

Odată cu înfrîngerea revoluției din 1905, în condițiile descreșterii valului revoluționar și ale întăririi reacțiunii, dușmanii marxism-leninismului nu încep să atace bazele teoretice ale partidului — materialismul dialectic și istoric. Alături de Lenin care a scris împotriva falsificatorilor idealști ai marxismului geniala sa lucrare „Materialism și empiriocriticism”, I. V. Stalin apără bazele teoretice

ale partidului. Un mare rol în pregătirea teoretică a partidului de tip nou a jucat lucrarea „Anarhism sau socialism”? (vezi „Opere” vol. I, pag. 299—377) în care I. V. Stalin, imediat după Lenin, a făcut o caracterizare a metodei dialectice marxiste și a teoriei materialiste și a dezvăluit caracterul cu totul antiștiințific al dogmelor teoretice ale anarhiștilor, dușmănia lor față de clasa muncitoare.

Volumul al doilea al „Operelor” lui I. V. Stalin — scrise între anii 1907—1913 — cuprinde lucrări consacrate tacticii bolșevicilor în prima revoluție rusă, lucrări îndreptate împotriva lichidatorilor și lucrări consacrate noului avânt revoluționar al mișcării muncitorești din Rusia. În acest volum este de asemenea publicată cunoscuta lucrare a lui I. V. Stalin „Marxismul și problema națională” (1913). Lenin a elaborat programul partidului în problema națională, zdrobind concepțiile oportuniste și dogmele Internaționalei a II-a, în problema națională. I. V. Stalin a dezvoltat în lucrarea sa „Marxismul și problema națională”, învățătura leninistă asupra problemei naționale, a fundamentat principiul internaționalismului proletar.

Volumul al treilea al „Operelor” cuprinde principalele scrieri ale lui I. V. Stalin care se referă la perioada de pregătire a Marii Revoluții Socialiste din octombrie 1917. Adresându-se mult mai târziu, după victoria Revoluției, muncitorilor din Tiflis, I. V. Stalin a spus: „Îmi amintesc de anul 1917, când, potrivit voinței partidului, după ce am trecut prin închisori și deportări, am fost trimis la Leningrad. Acolo, în cercul muncitorilor ruși, în imediată apropiere a marelui învățător al proletariatului din toate țările — tovarășul Lenin — în furtuna marilor bătălii dintre proletariat și burghezie, în condițiile războiului imperialist, am învățat pentru înfruntarea oară să înțeleg ce înseamnă să fii unul din conducătorii marelui partid al clasei muncitoare. Acolo, în mijlocul muncitorilor ruși, — eliberatori ai popoarelor asuprite și inițiatori ai luptei proletare din toate țările și a tuturor popoarelor — am primit al treilea botez de luptă revoluționară. Acolo în Rusia, sub conducerea lui Lenin, am devenit unul din maiștrii revoluției” 1).

Lucrările scrise de I. V. Stalin după Revoluția din octombrie — între noiembrie 1917 și decembrie 1920 — sînt reunite în volumul al patrulea al Operelor. Aceste lucrări sînt consacrate consolidării tinărului stat socialist, fundamentării politicii naționale a Puterii Sovietice, problemelor creării și întăririi Armatei Roșii muncitorești-țărănești, strategiei și tacticii militare în anii intervenției militare străine și ai războiului civil.

După terminarea victorioasă a războiului împotriva intervenționiștilor, Puterea Sovietică trece la munca pașnică de construcție economică. În fața partidului slătea problema elaborării unei noi linii în toate chestiunile vieții economice a țării. Congresul al X-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. a adoptat noua politică economică (NEP) a cărei inspirator și creator a fost Lenin. Hotărîrea Congresului al X-lea al partidului cu privire la trecere la NEP asigură alianța trainică dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare în vederea construirii socialismului. În acești ani (1921—1922) partidul desfășoară o activitate susținută în vederea creării republicilor sovietice naționale și a reunirii republicilor sovietice într-un singur stat unional — U.R.S.S.

Rapoartele și discursurile despre sarcinile partidului în refacerea economiei naționale, despre formele noi ale alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare în condițiile NEP-ului, despre construirea statului sovietic multi-național — constituie conținutul celui de al cincilea volum al Operelor lui I. V. Stalin.

2) I. V. Stalin „Opere” vol. 6 pag. 189.

Profitând de boala și apoi de moartea lui V. I. Lenin, dușmanii socialismului au încercat să abată partidul de pe drumul leninist pentru a pregăti condițiile restaurării capitalismului în U.R.S.S. Lucrările lui I. V. Stalin cuprinse în volumul al șaselea al „Operelor” au avut un rol uriaș în lupta partidului pentru zdrobirea ideologică a troșchismului și a celorlalte grupări antilevistice, pentru apărarea, fundamentarea și dezvoltarea leninismului. În această luptă de al cărui succes depindea înaintarea victorioasă a U.R.S.S. spre socialism, o mare însemnătate a avut lucrarea teoretică a lui I. V. Stalin „Despre bazele leninismului” (1924). Această lucrare expune elementele noi care constituie contribuția lui Lenin la dezvoltarea teoriei marxiste și sintetizează bogata moștenire ideologică lăsată de Lenin. Lucrarea „Despre bazele leninismului” a înarmat și înarmează pe comuniștii din lumea întreagă cu arma ascuțită a teoriei marxist-leniniste.

Apărarea și dezvoltarea teoriei leniniste a posibilității victoriei socialismului într-o singură țară o găsim în cunoscuta lucrare a lui I. V. Stalin „Revoluția din octombrie și tactica comuniștilor ruși”, inclusă în culegerea „Problemele leninismului”.

Lupta Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru traducerea în viață a programului leninist de construire a socialismului, experiența istorică a P.C.U.S. în opera de industrializare socialistă și de transformare socialistă a agriculturii, înțelepciunea colectivă a Comitetului Central al P.C.U.S. în rezolvarea celor mai complexe și grele probleme ridicate de opera construcției socialiste sînt sintetizate în mod creator în volumele 7—13 al Operelor lui I. V. Stalin scrise în perioada 1925—1933. În volumele șapte și opt ale „Operelor” sînt tratate — pe baza indicațiilor din operele lui Lenin — sarcinile practice ale partidului în construcția socialistă, sînt definite căile și metodele concrete de realizare a orientării partidului spre industrializarea socialistă a țării. Lucrările lui I. V. Stalin din perioada luptei pentru industrializarea socialistă a țării (1926—1929) alcătuiesc volumele al optulea, al nouălea, al zecilea, al unsprezecelea și al doisprezecelea.

În aceste volume se dă o atenție deosebită dezvoltării învățăturii leniniste despre alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, despre rolul conducător al proletariatului în această alianță.

În raportul politic al C.C. la Congresul al XV-lea al P.C. (b) al U.R.S.S., prezentat de I. V. Stalin în 1927 se precizează sarcina lichidării elementelor capitaliste din economia națională și se fundamentează orientarea spre colectivizarea agriculturii, aprobată și adoptată de Congres.

În toată această perioadă, Operele lui I. V. Stalin reflectă lupta partidului pentru desăvîrșirea zdrobirii ideologice a troșchismului și pentru zdrobirea organizatorică deplină a blocului antisovietic troșchisto-zinovievist.

Volumul al treisprezecelea al Operelor lui I. V. Stalin cuprinde lucrările scrise în perioada luptei depuse de P.C.U.S. pentru transformarea socialistă a agriculturii (1930—1933), lucrări închinată mai ales problemelor colectivizării agriculturii și dezvoltării industriei socialiste. Printre aceste lucrări se numără „Bilanțul primului plan cincinal” care relevă înfăptuirea cu un an înainte a primului plan cincinal, „Despre munca la sate”, „Cuvîntare rostită la primul congres al colhoznicilor udarnici din U.R.S.S.”, „Despre sarcinile cadrelor conducătoare din economie”.

În cunoscuta culegere „Problemele leninismului” sînt publicate „Raportul cu privire la proiectul de constituție”, „Raportul la cel de al XVIII-lea congres al P.C. (b) al U.R.S.S.”, lucrări consacrate luptei pentru desăvîrșirea construcției

socialismului în U.R.S.S., creării noii constituții, luptei pentru pace în condițiile pregătirii de către statele capitaliste a celui de al doilea război imperialist.

Rapoartele C.C. al P.C.U.S. la congresele Partidului, prezentate de I. V. Stalin, conțin o analiză profundă marxist-leninistă a situației internaționale din fiecare etapă dată, o caracterizare profundă a crizei generale a capitalismului, un tablou sugestiv al declinului țărilor capitaliste și al înfloririi sistemului economic socialist, mult superior celui capitalist.

În anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, prin hotărârea C.C. al P.C.U.S. și a guvernului, în fruntea forțelor armate ale Uniunii Sovietice a fost numit marele continuator al operei lui Lenin — I. V. Stalin. Rapoartele și ordinele de zi ale lui I. V. Stalin — care au însuflețit poporul sovietic în lupta pentru alungarea cotropitorilor străini, sînt strîse în volumul „Despre Marele Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei”.

O mare bogăție de gîndire teoretică marxist-leninistă cuprinde opera filozofică a discipolului lui Lenin — I. V. Stalin. În lucrarea „Despre materialismul dialectic și materialismul istoric” cuprinsă în Cursul scurt de istorie a partidului, I. V. Stalin a făcut o caracterizare profundă și clară a trăsăturilor fundamentale ale metodei dialectice marxiste, a teoriei materialismului filozofic marxist și a materialismului istoric.

În ultimii ani ai vieții sale, I. V. Stalin a elaborat o seamă de probleme de mare însemnătate pentru toate ramurile științei. În lucrarea „Marxismul și problemele lingvistice” I. V. Stalin a definit rolul și însemnătatea limbii în viața socială, a dezvoltat mai departe învățătura despre bază și suprastructură spulberînd teoriile vulgarizatorilor marxismului.

Bazîndu-se pe învățătura economică a lui Marx, Engels, Lenin, I. V. Stalin a făcut o analiză științifică adevărată a legilor economice obiective ale socialismului în lucrarea sa „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.” Aici găsim formularea clasică a legii economice fundamentale a capitalismului și a legii economice fundamentale a socialismului, legi care stau la baza deosebirii radicale a modului de producție socialist de cel capitalist, de baza contrastului profund dintre ele.

Alături de operele lui Marx, Engels, Lenin și a documentelor și Hotărîrilor P.C.U.S. — lucrările lui I. V. Stalin sînt studiate cu viu interes de oamenii muncii din țara noastră. Lucrările clasice ale marxism-leninismului au fost și sînt tipărite în tiraje mari. Numărul titlurilor și tirajelor lucrărilor lui I. V. Stalin editate în țara noastră cresc an de an.

În perioada 1944—1954 din lucrările lui I. V. Stalin au apărut în Editura pentru Literatură Politică, 62 de titluri într-un tiraj total de peste 8.800.000 exemplare. Cele 13 volume ale Operelor lui I. V. Stalin au fost editate într-un tiraj de 1.375.000 exemplare. Numeroase lucrări au apărut în mai multe ediții, ca de pildă „Problemele leninismului” care a apărut pînă acum în 3 ediții.

Un rol de mare răspundere pentru popularizarea și răspîndirea operelor clasice ale marxism-leninismului în rîndurile oamenilor muncii de la orașe și sate revine bibliotecarilor. În acest scop, ei vor folosi toate mijloacele de popularizare ce le stau la îndemînă: panouri cu coperte false, vitrine cu cărți noi, stațiuni de radioamplificare, recenzii, etc. Paralel cu munca de popularizare a cărților lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, trebuie desfășurată o muncă permanentă de răspîndire a documentelor partidului nostru, a cărților și broșurilor care popularizează învățătura marxist-leninistă în diferite probleme și mobilizează pe toți oamenii muncii la o participare activă în opera de construire a socialismului în patria noastră.

Să îmbunătățim munca de deservire cu cărți a populației de la sate

Una din condițiile construirii cu succes a socialismului este însușirea culturii de către mase.

Pentru răspândirea culturii și științei în rândurile oamenilor muncii s-a creat în anii regimului de democrație populară o largă rețea de biblioteci.

La sate, în afara bibliotecilor căminelor culturale și a bibliotecilor de la colțurile roșii din G.A.C., au luat ființă, începând din anul 1952, primele biblioteci sătești, inzestrate fiecare cu un fond de cel puțin 1500 cărți.

Bibliotecile de la sate ocupă un loc important în educarea țăranilor muncitori, dezvoltându-le gustul pentru citit și ajutându-i să-și însușească metode avansate de cultivare a pământului.

Un astfel de exemplu îl oferă biblioteca sătească din comuna Boroia, raionul Fălcieni, regiunea Suceavă, unde munca cu cartea se desfășoară în bune condiții. Colectivul bibliotecii își îndeplinește cu cinsle sarcina ce și-a luat de a duce cărțile acasă la cititori, deservind totodată cu regularitate centrele de împrumut înființate la casele celor mai buni cultori din comună. Într-o măsură mare biblioteca s-a interesat și de cerințele culturale ale sațelor din vecinătate, cărora le-a trimis biblioteci mobile, având grijă să preschimbe cărțile în mod regulat.

În multe locuri însă, munca bibliotecilor de la sate nu corespunde sarcinilor culturale ce le revin. Ridicarea activității bibliotecilor de la sate potrivit cu cerințele țăranilor muncitori, necesită măsuri cât mai grabnice pentru o justă îndrumare a muncii cu cartea.

Îmbunătățirea muncii cu cartea la sate depinde în mare măsură de atenția ce o acordă comitetele executive ale sfaturilor populare bibliotecilor. Răspunzând în mod direct de felul în care aceste biblioteci își desfășoară activitatea, comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să se ocupe temeinic de controlul și îndrumarea muncii bibliotecilor.

Experiența a arătat că, în acele locuri unde comitetele executive ale sfaturilor populare s-au preocupat de bunul mers al bibliotecilor, controlând, sprijinind și îndrumând activitatea lor, deservirea cu cărți a populației de la sate s-a îmbunătățit mult. Astfel, comitetul executiv al sfatului popular regional Ploiești, analizând munca bibliotecilor din întreaga regiune, a dat o decizie prin care obliga comitetele executive ale sfaturilor populare raionale și comunale să asigure condiții pentru buna funcționare a bibliotecilor. În urma acestei decizii,

multe sfaturi populare comunale au început să se îngrijească de nevoile bibliotecilor, asigurându-le localuri corespunzătoare și mobilier suficient, controlînd și îndrumînd activitatea acestora.

Multe comitete executive ale sfaturilor populare neglijează însă complet activitatea bibliotecilor, considerînd această muncă drept o problemă cu totul secundară. Astfel este cazul bibliotecii din comuna Sintești, regiunea București. Aci, comitetul executiv al sfatului popular comunal nu s-a sezizat de loc de faptul că biblioteca așlindu-se într-una din sălile de clasă ale școlii din comună, nu are condițiile necesare unei activități corespunzătoare. De aceea, munca culturală în comună lasă de dorit.

O serioasă deficiență a sfaturilor populare este dezinteresul manifestat în recrutarea cadrelor de bibliotecari. Ele nu se îngrijesc să aleagă în această muncă elemente cu pregătirea necesară și cu dragoste față de bibliotecă, ci numesc bibliotecari la înlimplare. Oare ce fel de activitate poate desfășura biblioteca din comuna Grădiște, regiunea București, unde sfatul popular a numit ca bibliotecar un elev în vîrstă de 13 ani fără cunoștințe suficiente și fără pregătirea necesară?

Ridicarea muncii culturale la sate cere din partea sfaturilor populare ca în viitor să arate mai multă grijă față de nevoile bibliotecilor, să considere controlul, sprijinul și îndrumarea acestora ca una din sarcinile lor importante.

Pentru lichidarea lipsurilor în munca de rîspîndire a cărții, sfaturile populare regionale, raionale și comunale au datoria să se intereseze de situația tuturor bibliotecilor din regiunea, raionul sau comuna respectivă, să urmărească cum își desfășoară ele activitatea. Sfaturile populare, prin organele lor, trebuie să cunoască condițiile de muncă ale fiecărei biblioteci în parte, și să vadă întrucît ea corespunde specificului comunei în care funcționează. Folosind în special resursele locale, sfaturile populare vor putea contribui efectiv la crearea unor condiții mai bune pentru bibliotecile de la sate.

Îndrumate și sprijinite de comitetele executive ale sfaturilor populare, secțiunile culturale regionale și raionale vor reuși, fără îndoială, să se achite cu cinste de sarcinile ce le revin în munca pentru ridicarea la o treaptă superioară a activității bibliotecilor de la sate.

Una din preocupările de bază ale secțiilor culturale trebuie să fie pregătirea și formarea cadrelor de bibliotecari de la sate. În îndeplinirea acestei sarcini ele pot folosi în mod regulat seminariile cu bibliotecarii de la sate, precum și cursuri de pregătire profesională.

Secțiile culturale trebuie să acorde cea mai mare atenție problemei aprovizionării și componenței fondurilor de cărți al bibliotecilor de la sate.

Practica ne arată, că acolo unde secțiile culturale s-au preocupat de împrospătarea regulată a bibliotecilor de la sate cu cărțile noi apărute, bibliotecile au reușit să-și îmbunătățească munca. Așa se prezintă lucrurile, de pildă, la biblioteca satească din comuna Cristian, regiunea Stalin, care dispune astăzi de un fond de 2784 volume și unde munca cu cartea a înregistrat succese. În schimb, există biblioteci unde numărul de cărți este neindestulător, deoarece fondurile res-

pective nu au mai fost improspătate de un timp îndelungat. Lipsurē se constată și în ceea ce privește componența fondului de cărți. În unele biblioteci se remarcă faptul că sînt slab reprezentate cărțile agro-zootehnice legate de sarcinile producției agricole locale. De pildă, în comuna Beșteloia, raionul Răcari, au fost introduse în ultimii ani o serie de culturi noi ca, sfecla de zahăr, tutunul, etc. Cu toate acestea, biblioteca căminului cultural nu posedă nici o carte legată de aceste culturi.

Aceste deficiențe vor putea fi înlăturate în cea mai mare parte dacă secțiile culturale vor completa fondurile de cărți ale bibliotecilor de la sate, în primul rînd pe baza cunoașterii temeinice a nevoilor fiecărei biblioteci și a specificului ei de muncă. Acolo unde sînt posibilități, secțiile culturale au datoria să găsească mijloace pentru procurarea de fonduri exirabugetare care să servească la completarea bibliotecilor. Procedînd în felul acesta secția culturală raională Botoșani a reușit să înzestreze o serie întreagă de biblioteci din cuprinsul raionului cu numeroase cărți noi.

În scopul unei bune aprovizionări a bibliotecilor de la sate, secțiile culturale vor trebui să țină o strînsă legătură cu colecturile.

Este necesar să se ia măsuri pentru lichidarea sistemului practicat la unele colecturi, care fără motiv întemeiat, întîrzie să trimită bibliotecilor cărțile comandate. Urmărînd la colecturi situația comenzilor contractate pentru biblioteci, secțiile culturale ale sfaturilor populare vor putea să determine expedierea la timp a cărților de care au nevoie bibliotecile, evitîndu-se de pildă, ca broșurile și cărțile destinate susținerii campaniei agricole de primăvară, să ajungă după terminarea ei.

Un accent deosebit trebuie pūs pe îmbogățirea fondurilor de cărți de la sate cu cărți agro-zootehnice și îndeosebi cu acelea legate de culturile practicate în comuna respectivă. Pentru aceasta se cere ca secțiile culturale să țină o strînsă legătură cu secțiile agricole ale sfaturilor populare care le pot ajuta în justa alegere și repartizare a cărților, astfel încît fiecare carte agrotehnică să ajungă acolo unde este nevoie de ea. Așa de pildă, într-o comună unde se cultivă porumb, grîu, cartofi, sau sfecla de zahăr, trebuie să se găsească în biblioteci cărți despre aceste culturi, iar într-o comună unde ocupația principală a țaranilor muncitori este creșterea vitelor, să fie achiziționate cărți din acest domeniu.

Un rol important în ridicarea la un nivel superior a muncii cu cartea îl au bibliotecile centrale, regionale și raionale. Sînt biblioteci centrale pentru care îndrumarea și sprijinirea bibliotecilor din raza lor de activitate, constituie o preocupare permanentă. Așa de pildă, colecțioul bibliotecii regionale din Timișoara, face dese deplasări în regiune, ține o strînsă legătură cu bibliotecile sătești și le dă un sprijin larg în desfășurarea activității cu cartea în mijlocul țaranilor muncitori. Deseori însă colectivele bibliotecilor centrale nu se deplasează pe teren atît cît e necesar, nu arată practic bibliotecarilor de la sate cum trebuie să-și ducă munca, nu urmăresc cum aplică aceștia îndrumările ce li se dau. De multe ori, deplasările pe teren se fac la repezeală, au un caracter superficial și sînt de pușin folos bibliotecilor de la sate. În munca de îndrumare pe teren, unele biblioteci centrale au pierdut complet din vedere bibliotecile colțuri-

lor roșii ale gospodăriilor agricole colective. Astfel, biblioteca centrală regională Oradea, neglijează în mare măsură îndrumarea și controlul bibliotecilor din sectorul socialist din raionul Oradea. De asemenea, colectivul bibliotecii raionale Găești, regiunea Pitești, se deplasează pe teren numai atunci când trebuie să întocmească anumite rapoarte și au nevoie de date statistice.

Bibliotecile centrale cu activitate slabă vor trebui să treacă în mod hotărât la lichidarea acestor lipsuri serioase și să pună în centrul atenției lor îndrumarea bibliotecilor satești, ale căminelor culturale și ale colturilor roșii din gospodăriile agricole colective. Munca de îndrumare trebuie să aibă un caracter sistematic și permanent. Este important ca bibliotecarii de la regiune și raioane să se pregătească cu grijă pentru deplasările pe care le fac la bibliotecile de la sate, să studieze situația pe teren și metodele de muncă ale acestora, în scopul generalizării experienței bibliotecilor fruntașe. Munca de îndrumare a bibliotecilor de la sate nu trebuie apreciată numai după numărul deplasărilor făcute sau după materialele trimise (îndrumări scrise, liste bibliografice, etc.) ci după rezultatele obținute în urma acestor deplasări și îndrumări.

Realizările obținute de multe din bibliotecile de la sate pune în fața lor sarcina de a folosi pe o scară cât mai largă metodele care au dat rezultatele cele mai bune.

Se impune ca bibliotecarii de la sate să considere drept o sarcină principală popularizarea cărților agro-zootehnice, care contribuie la extinderea metodelor avansate din domeniul agriculturii, cum sînt cele ce înfățișează metoda însămînțării porumbului în cuiburi așezate în palrat, folosirea asolamentelor cu ierburi perene, iarovizarea semințelor, etc. Aceiași atenție trebuie dată și cărților ce descriu metodele avansate pentru creșterea animalelor.

Îndeplinirea acestei sarcini de o importanță deosebită, va putea fi mai ușor realizată dacă bibliotecarii vor reuși să atragă în jurul lor colective largi, care să le ajute în munca de răspundere a cărții în rîndul țărănimii muncitoare. Un real ajutor se poate obține din partea intelectualilor și specialiștilor din sate, profesori, învățători, agronomi, zootehnicieni, brigadieri, responsabili cercurilor agro-zootehnice, etc. Prin pregătirea lor, aceștia pot aduce o contribuție de seamă la buna organizare și desfășurare a diferitelor acțiuni inițiate de bibliotecari pentru popularizarea cărților, ca de pildă, la organizarea expozițiilor de cărți, a citirilor în colectiv, consfătuiri, expuneri bibliografice, etc.

Buna organizare a muncii cu presa trebuie să fie și ea în centrul atenției bibliotecarilor. Informarea trebuie să urmărească obiective precise și anume ținerea la curent a cititorilor asupra evenimentelor interne și externe, asupra măsurilor partidului și guvernului în vederea intensificării schimbului dintre oraș și sat, asupra succeselor dobîndite de gospodăriile agricole colective și întovărășirilor agricole, asupra luptei pentru pace în lumea întreagă și uriașa contribuție a Uniunii Sovietice în vederea menținerii și apărării păcii.

Urmînd căile indicate mai sus bibliotecile de la sate vor izbuti să răspundă din plin nevoilor și cerințelor culturale mereu crescînde ale țărănimii muncitoare, la îndeplinirea sarcinilor economice și politice puse în fața lor de partid și guvern.

Biblioteci RAIONALE ȘI SĂTEȘTI

Cum organizăm consfătuirile cu cititorii

Colectivul bibliotecii
raionale Botoșani, reg. Suceava

În numărul I al revistei „Călăuza bibliotecarului” a apărut articolul de fond intitulat „Să ridicăm la un nivel mai înalt consfătuirile cu cititorii”. Articolul a fost viu discutat în șeful colectivului nostru, el constituind un bun prilej de a analiza în mod temeinic felul în care noi ne-am preocupat de buna organizare și desfășurare a consfătuirilor cu cititorii.

Din discuțiile purtate a reșit că în trecut noi am subapreciat această metodă. Până la începutul anului 1953, consfătuirile, nu au fost prea mult folosite de biblioteca noastră în munca de masă cu cititorii. Creșterea neîncrețată a cerințelor cititorilor și a activității bibliotecii ne-a determinat însă să găsim metode mai avansate pentru satisfacerea acestor cerințe. Una din metodele pe care ne-am gândit s-o folosim în acest scop a fost și cea a consfătuirilor.

Consfătuirile au fost organizate în special cu cititorii tineri și copii. Frumoasele rezultate obținute în urma desfășurării lor ne-au determinat să căutăm să împărtășim experiența noastră în ceea ce privește organizarea și pregătirea unei consfătuiri cu tinerii cititori și celorla'te biblioteci din țară.

Iată de pildă, cum am procedat noi pentru a organiza consfătuirea cu copiii în jurul cărții „Povestire despre Zoia și Șura” de L. Cosmode-

mianscaia pe care o considerăm a fi cea mai reușită din toate consfătuirile organizate de noi.

Dela început, noi am căutat să ne orientăm cât mai just în alegerea cărții ce urma să fie discutată la consfătuire. De aceea, am căutat să aflăm preferințele tinerilor cititori. Pentru aceasta am început să urmărim cu ajutorul fișelor de cititori, cărțile cele mai citite și în același timp să stăm de vorbă individual cu tinerii cititori. Constatările noastre ne-au arătat că cititorii preferă cărți din literatura sovietică care înfățișează eroismul și patriotismul tineretului sovietic. Am constatat că în deosebi ei cer cărțile „Povestire despre Zoia și Șura” de L. Cosmodemianscaia, „Strada Mezinului” de Lev Cassil și Pomialovschi, „Pavlic Morozov” de P. Gubarev, ș. a. De aceea, ne-am hotărât să organizăm consfătuiri în jurul acestor cărți. Pentru început am ales cartea „Povestire despre Zoia și Șura”. Dar odată cartea aleasă, trebuia începută acțiunea de popularizare și pregătirea consfătuirii. Forțele noastre nu ne permiteau însă acest lucru. Știind că cheia succesului unei consfătuiri, constă în buna ei pregătire și organizare, am alcătuit un colectiv pentru pregătirea consfătuirii format din reprezentanți ai corpului didactic din oraș, responsabilul secției școli și pionieri din comitetul

orășenesc U.T.M., reprezentanți ai cenaclului pionieresc „Pavlic Morozov” ce funcționează pe lângă secția de copii a bibliotecii, precum și din cei mai buni membri ai colectivului voluntar al bibliotecii. Colectivul astfel format a ținut o ședință în cadrul căreia s-a fixat planul de organizare a consfătuirii, fiecare tovarăș primind sarcini concrete pentru reușita acestei acțiuni.

Pe baza planului întocmit s-a trecut de îndată la desfășurarea unei susținute activități de masă.

În primul rînd am căutat să atragem atenția tinerilor cititori asupra consfătuirii. Tovarășii însărcinați cu munca de popularizare a cărții și a consfătuirii au confecționat trei panouri mari ce înfățișau cartea „Povestire despre Zoia și Șura” însoțite de un scurt rezumat al ei și un număr mare de afișe ce indicau locul, data și ora consfătuirii. Afișele au fost răs-pîndite în întregul oraș și mai mult la școli.

Totodată, au fost luate toate măsurile pentru a se pune la dispoziția cititorilor cît mai multe exemplare din această carte. Intrucît biblioteca dispune de un număr insuficient de exemplare s-a recurs la împrumuturi de la alte biblioteci din oraș și chiar

de la unii cititori, iar prin librărie ne-am procurat încă 10 exemplare.

Învățînd și din organizarea altor consfătuiri, concomitent cu aceste măsuri, ne-am îngrijit să alegem și să pregătăm din timp pe cel ce trebuia să facă expunerea asupra cărții. Tovarășa profesoară Jijia Paula, care urma să facă prezentarea cărții, a fost îndrumată să scoată în relief problemele principale și să accentueze asupra învățămîntelor ce se desprind din lectura ei.

Articolul din „Călăuza bibliotecarului” ridică în mod just problema antrenării cititorilor la lectura cărții și a pregătirii lor pentru discuții. Rezolvarea acestei probleme de care depinde în mare măsură reușita unei consfătuiri a pus în fața noastră sarcina de a găsi căile cele mai potrivite pentru ducerea ei la bun sfârșit. În afara faptului că am difuzat toate exemplarele existente în bibliotecă din „Povestire despre Zoia și Șura” pentru a face cunoscută cartea unui cerc cît mai larg, noi am înființat și un cerc de citit în cadrul bibliotecii, condus de responsabilă secției pentru copii. Citirea cărții s-a făcut pe capitole după un plan fixat dinainte. După fiecare ședință au urmat discuții asupra pro-

---

Secția de copii a bibliotecii raionale Botoșani, regiunea Suceava.

---

blemelor ridicate în capitolul citit, iar la ședința următoare cite un cititor făcea expunerea rezumativă a capitolelor precedente. Participanții la cerc au fost sfătuiți să-și ia notițe pentru ca la terminarea lecturii cărții, fiecare din ei să poată fi în măsură să facă prezentarea cărții.

În munca de pregătire a cititorilor pentru discuții ne-a fost de un mare ajutor lucrarea „**Cartea, prietena pionierului**“. Urmind indicațiile cuprinse în această lucrare, noi am întocmit o „foaie de întrebări și răspunsuri“. Foaia cuprinde un număr de 8 întrebări axate pe principalele probleme ce se desprind din lectura cărții, ca de pildă: rolul familiei, școlii și organizației de pionieri în educarea celor doi eroi; cum au reacționat Zoia și Șura la dezlănțuirea atacului Germaniei hitleriste împotriva patriei lor; ce învățăminte tragem din viața de luptă a Zoiei și a lui Șura; a contribuit lupta și sacrificiul eroilor Zoia și Șura la întărirea lagărului păcii? De ce? etc.

Foile au fost împărțite instructorilor de pionieri spre a fi difuzate în școli. Totodată ele au fost afișate și în localul bibliotecii.

După afișarea și difuzarea „foilor de întrebări și răspunsuri“ colectivul bibliotecii a început să stea de vorbă cu cititorii, lămurindu-i asupra rostului lor, discutând cu ei asupra felului în care au înțeles cartea și îndrumându-i să adîncească unele probleme care nu au fost suficient de bine înțelese. În scopul unei lecturi sistematice și organizate, am continuat să ne orientăm după lucrarea „**Cartea, prietena pionierului**“, sfătuiind pe cititori să-și întocmească un „**jurnal de lectură**“ care să cuprindă următoarele rubrici: auterul și titlul cărții, data când au terminat ei lectura, precum și un scurt rezumat al conținutului. Cu ajutorul jurnalelor de lectură noi am putut urmări dacă cititorii individuali au citit cartea și felul în care a fost ea înțeleasă, intervenind la ne-

voie acolo unde am văzut că cititorii nu desprindeau din carte problemele ei principale.

Roadele pregătirilor s-au oglindit în reușita consfăturii. La ea au participat peste 250 de elevi și pionieri, iar la discuții s-au înscris peste 30 din ei. Astfel, printre cei care au luat cuvîntul a fost și pioniera Grünberg Nelly. Ea a scos în relief eroismul celor doi eroi ai tineretului sovietic, Zoia și Șura, arătînd că ei sînt tineri tipici sovietici, care și-au iubit poporul și care n-au putut trăi subjugăți. Elevul Șerban Nicolae a vorbit despre educația primilă de Zoia și Șura în sinul familiei, școlii și organizației de pionieri, care au făcut din ei oameni culți, multilaterali, plini de curaj și inițiativă. Apoi au mai luat cuvîntul și alți elevi și pionieri, care după ce au arătat ce învățăminte prețioase au tras din lectura cărții, și-au luat diferite angajamente.

În ziua consfăturii am avut grijă să întocmim o expoziție pe tema: „**Să urmăm pilda tineretului sovietic**“. Expoziția a stîrnit un viu interes în rîndurile participanților la consfătuire. Ei au împrumutat numeroase cărți din cele expuse.

După consfătuire, numărul cititorilor a crescut cu încă 40. Mulți din cei prezenți la consfătuire au început să traducă în viață angajamentele luate. Astfel, Archip Virginia, din clasa V-a de la școala nr. 3 fete, Micu Gabriela, clasa V-a de la școala nr. 2 fete și Bocotici Teodor, clasa VI-a liceul de băieți, au făcut progrese însemnate la învățătură. Tot ca un rezultat al consfăturii este și faptul că părinții copiilor au început să vină la secția pentru copii pentru a se interesa dacă copiii lor vin la bibliotecă și ce cărți citesc. Un alt rezultat îl constituie îmbunătățirea frecvenței la bibliotecă a multor cititori, ca și antrenarea altora ca Bighei Mihai, Serman Ana, Leib Pincu, etc. în munca de popularizare a cărților în rîndurile tinerilor cititori.

Trebuie să arătăm însă ca o lipsă, faptul că nu am acordat suficientă atenție organizării de consfătuiri cu cititorii maturi. În anul trecut am organizat o singură acțiune de acest fel cu cititorii tineri și copii.

Noi suntem hotărâți ca în viitor să intensificăm munca de organizare a

consfătuirilor și cu cititorii maturi, fiind siguri că în felul acesta vom antrena în jurul bibliotecii un colectiv numeros de cititori tineri și maturi care să ne ajute în munca de răspândire a cărții în mijlocul maselor largi.

Munca cu cartea în raionul Darabani

I. IACOBAN

îndrumător cu bibliotecile pe lângă
sfatul popular regional Suceava

Unul din raioanele cu un pronunțat specific agricol din regiunea Suceava este și Darabani. Și în fața țăranilor muncitori din acest raion stă astăzi sarcina de a traduce în viață măsurile elaborate de plenara largită a C.C. al P.M.R. din august 1953, măsuri menite să ducă la lichidarea rămănerii în urmă a agriculturii, să creeze un ritm înalt de creștere a producției în vederea asigurării aprovizionării populației cu cantități sporite de produse alimentare și a industriei cu materie primă. Înfăptuirea practică a acestor măsuri depinde în mare măsură de extinderea pe o scară largă a metodelor agrotehnice avansate, de ridicarea nivelului cultural și tehnic al celor ce muncesc în agricultură.

În această muncă un rol important revine și bibliotecilor. Multe din cele 51 biblioteci dela sate din cuprinsul raionului Darabani au reușit să se achite cu cinste de sarcinile ce le stăteau în față, contribuind prin activitatea lor la răspândirea cărților de literatură politică, știință și agrotehnice în rândurile țăranilor muncitori. Biblioteca raională a avut o frumoasă inițiativă, organizând prin ajutorul colectivului ei voluntar ducerea de cărți la domiciliul sătenilor. Ea a reușit astfel să mărească numărul cititorilor țăranii

muncitori cu peste 200. Pentru buna pregătire a colectivului voluntar în munca de recomandare a cărții, cititorilor, bibliotecarul șef a organizat convorbiri legate de această problemă. Lucrînd după un program bine stabilit, biblioteca căminului cultural din comuna Miroceni a obținut succese importante. Cu ocazia șezătorilor sau în serile culturale, bibliotecarul recomandă cărți legate de tema manifestării desfășurate. În felul acesta el a reușit să antreneze la bibliotecă un număr de peste 50 de cititori maturi.

Biblioteca căminului cultural din satul Orofteana de Jos, desfășoară o activitate rodnică prin cercurile de citit. În cadrul celor 6 cercuri de citit organizate în sat, se fac cu regularitate citiri din presă și broșuri pe baza planurilor întocmite pe diferite teme pentru fiecare cerc. Un astfel de plan a fost întocmit pe tema „Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și Comitetului Central al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea și dezvoltarea sistemului de contractări și achiziții de animale și produse animale”. Cu ocazia discuțiilor purtate în cercuri s-au scos în evidență realizările pe plan local în acest sens. Pentru popularizarea cărților biblioteca a folosit metoda recenziilor. Astfel s-au făcut recenzii asupra operelor „Mitrea

Cocor" de M. Sadoveanu „Secerișul“ de Galina Nicolaeva, și altele.

Manifestări de masă au fost organizate și de biblioteca satească din comuna Hudești, satul Lupeni, care are un colectiv format din cadre didactice. Respectînd planul de muncă biblioteca organizează în fiecare săptămîină o recenzie sau o prezentare a cărților noi intrate în bibliotecă și în special a celor agrotehnice legate de ocupațiile țăranilor muncitori din sat.

Rezultate bune în munca cu cartea a obținut și biblioteca colțului roșu din G.A.C. Darabani. Prin activitatea desfășurată, ea a reușit să antreneze un număr de 127 cititori din rîndul colectivștilor. Pentru popularizarea cărților, bibliotecarul colțului roșu, ajutat de bibliotecarul șef al bibliotecii centrale raionale, a organizat expoziții de cărți, iar pentru sprijinirea cursurilor agrotehnice s-au întocmit bibliografii, folosindu-se în acest scop listele de recomandare trimise de biblioteca centrală raională.

Dar în timp ce unele biblioteci s-au preocupat de buna organizare a muncii cu cartea, mai există în cuprinsul raionului Darabani multe biblioteci care au o activitate nesatisfăcătoare. În aceste biblioteci metodele de popularizare a cărții, manifestările de masă și munca pentru antrenarea țăranilor muncitori la bibliotecă, au fost neglijate în bună parte, iar în unele cazuri chiar în întregime.

Așa, de pildă, la biblioteca căminului cultural din satul Catra, comuna Hudești, cărțile stau închise în dulap săptămîni de-a rîndul. Deși țăranii muncitori vor să citească, bibliotecarul nu se îngrijește de difuzarea lor. Nu este de mirare că la această bibliotecă în registrele de evidență a cititorilor nu figurează niciun cititor. Fondul de cărți nu a mai fost verificat de către bibliotecar și nici directorul căminului cultural nu a avut această inițiativă. De aceea, la controlul făcut în bibliotecă au fost găsite cărți cu conținut necorespunzător. De asemeni s-a constatat că, deobicei cărțile in-

trate în bibliotecă nu se înregistrează imediat după primirea lor.

La fel se întîmplă și la biblioteca căminului cultural din satul Alba, unde directorul căminului face și munca de bibliotecar. Acesta nu s-a preocupat să organizeze un colectiv pentru distribuirea cărților acasă la cititori pe sectoare și nici n-a întreprins acțiuni de popularizare a cărții. Biblioteca a avut în anul 1953 numai 80 cititori, ceea ce constituie un număr foarte mic față de cei 1500 locuitori ai satului.

Rezultate asemănătoare a înregistrat și biblioteca căminului cultural din satul Ieșanca, comuna Darabani, care în anul 1953 a avut numai 27 de cititori, biblioteca căminului cultural din satul Cuza Vodă, comuna Bivol, cu 32 cititori și altele. O lipsă care se manifestă la majoritatea bibliotecilor unităților culturale este slaba organizare a cercurilor de citit. Unele biblioteci n-au fost de loc preocupate de această problemă, cum sînt de exemplu: bibliotecile căminelor culturale din Havîrna, Crasnaleuca, Păltiniș, etc. Inșăși biblioteca centrală raională Darabani și bibliotecile satești Rădăuți și Hudești, au neglijat problema cercurilor de citit și nu au întocmit planuri de lectură pentru puținele cercuri care au funcționat.

Biblioteci ca aceea a căminului cultural din Suharău, sau biblioteca satească din Hudești, nu au avut nici o preocupare de a sprijini activitatea cercurilor de studiu prin recomandarea de bibliografii și punerea lor la dispoziție a materialului necesar, lucru, ce a determinat ca activitatea cercurilor de studiu să fie slabă.

O lipsă foarte frecventă la bibliotecile unităților culturale din raionul Darabani, este slaba popularizare a cărților ideologice și agrotehnice. Ele ating un procent scăzut din totalul cărților difuzate.

Cauza acestor lipsuri este că atît conducerea unităților culturale enumerate cit și bibliotecarii nu și-au

organizat activitatea pe baza unui plan de muncă, nu și-au asigurat colaborarea unor colective voluntare cît mai largi care să-i poată ajuta la organizarea citirilor în colectiv, a ducerii cărților la domiciliul sătenilor, la informarea politică, etc.

Lichidarea acestor lipsuri și îmbunătățirea activității bibliotecilor din raionul Darabani pune în primul rînd în fața secțiunii culturale raionale, sarcina de a trece la intensificarea muncii de îndrumare și control pe teren a bibliotecilor de la sate. În trecut, secțiunea culturală raională a avut o bună inițiativă organizînd munca de îndrumare și control în brigadă. Ar fi bine dacă ea ar continua să folosească această metodă care s-a dovedit a fi foarte eficace.

O altă problemă care trebuie urgent rezolvată de secțiunea culturală raională este cea a difuzării la timp a cărților achiziționate pentru bibliotecile de la sate. Nu trebuie să se mai repete cazurile cînd secțiunea culturală deși a avut grijă să procure prin sumele prevăzute în buget o cantitate mare de cărți, ea a ținut un timp îndelungat aceste cărți la biblioteca raională în timp ce bibliotecile din cuprinsul raionului nu puteau satisface cererile de cărți ale țărănilor muncitori. Un accent deosebit va trebui să pună secțiunea culturală în achiziționarea cărților agrotehnice legate de culturile practicate în raion.

În îmbunătățirea muncii cu cartea în raionul Darabani un rol important revine și bibliotecii raionale. Colectivul ei, în frunte cu tovarășul Jacotă Vasile, bibliotecar șef, are datorită ca, sprijinit de secțiunea culturală, să devină într-adevăr un centru viu de îndrumare metodică a bibliotecilor din raion. Trebuie de arătat că în această privință munca bibliotecii raionale a lăsat mult de dorit, colectivul bibliotecii îndreptîndu-și toată atenția în direcția atragerii unui număr cît mai mare de cititori la biblioteca raională, unde a obținut

unele rezultate bune. Chiar rarele deplasări făcute pe teren, au fost făcute în grabă și superficial, fără nici un rezultat practic pentru bibliotecile vizitate. Așa se explică faptul că la biblioteca sătească din Rădăuți Prut, numărul cititorilor în trimestrul IV 1953 a scăzut la 103 față de 238 cît a fost în trimestrul III, sau faptul că bibliotecara dela biblioteca sătească Hudești, nu cunoaște felul cum se organizează împrumutul de cărți, deși bibliotecarul șef a îndrumat aceste biblioteci.

Pentru ca munca de îndrumare a bibliotecilor dela sate să dea rezultatele dorite, ar fi bine ca, colectivul bibliotecii raionale să-și întocmească un plan pe baza căruia să-și desfășoare această muncă, ținînd seamă de forțele de care dispune și de posibilitățile de deplasare în raion. În primul rînd vor trebui să fie făcute deplasări la bibliotecile cu activitate slabă.

Ajutată îndeaproape de secțiunea culturală, biblioteca raională va trebui să dea atenția cuvenită seminariilor raionale cu bibliotecarii care pînă acum s-au ținut cu neregularitate și cu o participare redusă din partea bibliotecarilor.

Secțiunea culturală regională și biblioteca regională va trebui să acorde un sprijin mai mare raionului Darabani în organizarea muncii cu cartea. Trebuie să recunoaștem că acest raion a primit pînă în prezent un ajutor insuficient din partea activiștilor culturali de la regiune, care au ajuns rar în raionul Darabani și atunci pentru perioade scurte.

Pentru viitor îmi propun în calitate de îndrumător cu bibliotecile, să mă deplasez pentru o perioadă mai îndelungată în raionul Darabani și împreună cu activiștii bibliotecii regionale pe care îi voi antrena în această muncă, să căutăm să dăm un ajutor efectiv secțiunii culturale raionale și bibliotecii raionale în acțiunea de îmbunătățire a activității bibliotecilor din raionul Darabani.

Biblioteca unui colț roșu al G.A.C., în sprijinul muncilor agricole de primăvară

Gospodăria agricolă colectivă „Timpuri Noi” din comuna Chizătau, se numără printre gospodăriile fruntașe din raionul Lugoș. Datorită bunei organizări a muncii, datorită aplicării minimelor agrotehnice, colectivității din Chizătau au reușit ca, anul trecut, să obțină recolte superioare celor dobândite de țărani muncitori din sectorul individual.

Anul acesta, membrii gospodăriei colective „Timpuri Noi”, vor să facă noi pași înainte pe calea dezvoltării și întăririi gospodăriei lor. De aceea, încă din primele zile ale lunii ianuarie, a. c. pregătirile în vederea campaniei agricole de primăvară au constituit pentru ei o preocupare de competență.

Reflectând această preocupare a colectivității biblioteca colțului roșu și-a întocmit un plan, pe baza căruia munca cu cartea urmează să fie intensificată în perioada pregătirii și desfășurării muncilor agricole de primăvară. Planul prevede organizarea unei expoziții, popularizarea și difuzarea cât mai largă a cărților și broșurilor agrotehnice al căror conținut este legat de muncile ce trebuie executate primăvara, organizarea de recenzii, stimularea cititorului individual.

Odată planul întocmit și sarcinile împărțite între membrii colectivului bibliotecii—din care fac parte doi brigadierii și mai mulți utemiști—s-a trecut la îndeplinirea lui.

Biblioteca colțului roșu, tovarășa Florica Mioc, s-a îngrijit să îmbogățească fondul de cărți cu noi titluri de cărți și broșuri agrotehnice, cu care să se vină în ajutorul colectivității, lămurindu-le diferitele metode agrotehnice ce trebuie aplicate la însămânțările de primăvară.

De asemenea, bibliotecara colțului roșu, a organizat, în incaperea unde este instalată biblioteca, o expoziție cu tema „Cartea agrotehnică, îndreptarul nostru prețios în campania muncilor agricole de primăvară”. Iată câteva din titlurile cărților și broșurilor expuse: „Știința sovietică în slujba agriculturii”, „Pentru recolte mereu bogate” de A. Bardeeva, „Cum trebuie să lucrăm pământul primăvara” de ing. P. Stănculescu, „Agrotehnica floarei soarelui” de A. I. Maximova, „Tehnica lucrării solului”, etc.

Biblioteca colțului roșu nu s-a mulțumit însă numai cu atât. Despre unele din aceste cărți ea a scris scurte recenzii pe care le-a publicat la gazeta de perete a gospodăriei colective, la rubrica „Cartea agrotehnică în sprijinul însămânțărilor de primăvară”. Mai mult chiar, ea a îndemnat pe unii cititori să scrie ei înșiși recenzii. Așa, de pildă, colectivistul Ion Gheju a făcut o recenzie a broșurii „Cultura cartofului” de Dr. Ecaterina Constantină.

În gospodăria agricolă colectivă „Timpuri Noi”, există două brigăzi: una de câmp și una legumicolă. În planul de producție al gospodăriei se prevede ca în primăvara acestui an să se însămânțeze cu porumb, ovăz, sfeclă de zahăr, floarea soarelui, cartofi, diferite zarzavaturi și legume, o suprafață totală de aproximativ 80 hectare. Pentru a-i ajuta pe membrii brigăzilor în muncile de pregătire pe care le fac în vederea însămânțărilor, bibliotecara colțului roșu a organizat câte un cerc de citit în fiecare brigadă. Responsabilii cercurilor sînt înșiși brigadierii. Citirile se fac de două ori pe săptămână, marți și vineri, iar în cadrul lor se citesc cărți și broșuri al căror conținut este legat de specificul

---

Deservirea cititorilor la
o bibliotecă sâtească din
raionul Lugoj.

---

lucrărilor pe care le îndeplinește fiecare brigadă. Citirile nu se fac la întâmplare, ci după un plan dinainte stabilit. Astfel, brigadierul Constantin Șuman, a citit împreună cu membrii brigăzii legumicole broșurile: „Păștrarea și prelucrarea legumelor” de L. V. Mellitchi, „Bolile legumelor” și „Cultura pătlăgelelor roșii”. În cadrul cercului de citit dela brigada de câmp, brigadierul Constantin Hatog, a făcut lectura broșurilor „Cultura floareii soarelui” de Florica Olteanu, „Cum trebuie să lucrăm pământul primăvara” de ing. P. Stănculescu și altele.

Un frumos rezultat al acestei activități a fost acela că membrii brigăzilor au pus în practică cele învățate din lecturi. Astfel, cei din brigada legumicolă au început din vreme pregătirea răsadnițelor, selecționarea și tratarea semințelor, iar membrii brigăzii de câmp au făcut proba puterii de încolțire a semințelor ce urmează a fi însămânțate la primăvară, au tratat și triorat întreaga cantitate de semințe și au terminal repararea uneltelor agricole și a atelajelor.

O atenție deosebită a acordat biblioteca colțului roșu și îndrumării cititului individual. Atunci când colectivii vin la bibliotecă, ea stă de vorbă cu ei și le recomandă să citească

că diferite cărți și broșuri agrotehnice. În cursul lunii ianuarie un număr de 21 colectivști au citit peste 30 titluri de asemenea cărți și broșuri. Printre cei mai buni cititori se numără și colectivștii fruntași Ioan Șuman, Ion Alioc, Elena Șuman, Ion Lupu și alții. Biblioteca ține la zi evidența cititorilor ceace îi dă posibilitatea să urmărească felul în care se dezvoltă interesul lor pentru lectura cărților agrotehnice.

În gospodăria agricolă colectivă „Timpuri Noi” funcționează un curs agrozootehnic de 3 ani. Biblioteca colțului roșu îi ajută pe membrii acestui curs în munca lor, punându-le la dispoziție cărțile cuprinse în bibliografiile recomandate de lectori.

În planul de muncă al bibliotecii se prevede ca, atunci când vor începe muncile la câmp, să se organizeze citiri în grup la locul de muncă. În cadrul acestor citiri se va face, îndeosebi, lectura sfaturilor agrotehnice apărute în presa centrală și locală.

Folosind variate forme de activitate biblioteca colțului roșu al gospodăriei agricole colective din comuna Chizătlău, dă un sprijin efectiv colectivștilor în muncile de pregătire și desfășurare a campaniei agricole din primăvara acestui an.

Activitatea bibliotecii unei gospodării colective fruntașe

Gospodăria agricolă colectivă „Gheorghe Doja” din comuna Borș, raionul Oradea, a fost înființată în 1949. Un an după înființarea gospodăriei, din inițiativa organizației de partid a luat ființă și biblioteca colțului roșu al gospodăriei, care și-a început activitatea cu un fond de numai 80 de cărți, completat apoi de secția culturală a sfatului popular raional. Chiar către sfârșitul anului 1950, biblioteca a început să-și mărească numărul de cărți din fondul cultural al gospodăriei. De atunci, adunarea generală aprobă în fiecare an fondul cultural, din care o sumă este alocată înprospătării bibliotecii.

Biblioteca funcționează la colțul roșu, într-o încăpere separată, înzestrată cu mobilier corespunzător: dulapuri cu vitrine închise, mese și scaune suficiente. Numărul volumelor este de cca. 1100 dintre care peste 250 cărți și broșuri ideologice și 250 agro-zootehnice, restul fiind cărți literare, literatură pentru copii, știință popularizată.

În primul an biblioteca a avut 50 de cititori cari citeau exclusiv literatură. În al patrulea an de activitate, peste 50% din colectivști au devenit cititori, dintre care mulți citesc cărți agrotehnice, iar numărul acelor cari studiază cărți de literatură politică, se ridică la peste 40.

Procurarea cărților se face pe baza contractului pe care biblioteca îl are cu colectura bibliotecilor, cărțile fiind alese direct de bibliotecar, îndrumat de obicei de organizatorul de partid sau de președintele gospodăriei. La cumpărarea cărților se ține cont de necesitățile bibliotecii și cerințele cititorilor. Biblioteca sprijină în mod activ pe cei care urmează cursurile învățământului de partid, la care

participă, de altfel, și bibliotecarul. Acesta s-a îngrijit de procurarea materialelor necesare în mai multe exemplare, astfel ca cei ce urmează învățământul să poată avea la dispoziție bibliografia ce li se recomandă. În prezent biblioteca dispune de 24 volume din operele lui Lenin și Stalin. La ultima înprospătare a fondului de cărți, biblioteca și-a procurat 6 exemplare din „Problemele leninismului” de I. V. Stalin, putînd astfel să satisfacă cerințele colectivștilor care urmează cursurile din învățământul de partid.

Tot prin colectură se procură cărțile agrotehnice necesare gospodăriei. La procurarea acestor cărți se ține seamă că pe lângă păioase, specificul de cultură al gospodăriei îl constituie grădinăritul și bostănăria. Printre legumele cultivate mai mult sînt varza, roșiile, ardeul. Pentru rezultatele excepționale dobîndite în acest domeniu gospodăria agricolă colectivă a dobîndit titlul de gospodărie fruntașă. De aceea grija de căpetenie a bibliotecii este să-și procure cărți agrotehnice, care tratează cu deosebire metodele avansate de grădinărie.

În primii ani, fondul alocat bibliotecii a fost destul de modest, dar în anul 1953 s-au putut cumpăra cărți în valoare de 1500 lei, iar în ianuarie a.c. s-a mai completat fondul bibliotecii cu cărți în valoare de 1000 lei.

Ținînd seama de necesitățile gospodăriei, fondul de cărți mai trebuie completat cu cărți din domeniul agro-zootehnic.

Responsabilul bibliotecii este țărănul muncitor D. Varga Károly, colectivist și membru în conducerea gospodăriei. El citește mult și cunoaște bine fondul de cărți al bibliotecii, în-

drumînd pe cititori după necesitățile și preferințele lor.

Pînă acum tovarășul Varga nu a fost chemat la nici un curs de bibliotecari din partea secției culturale a sfatului popular. Singura lui orientare în munca cu cartea o constituie participarea la seminariile raionale, unde primește răspunsuri la multe din problemele ce se ivesc în activitatea bibliotecii. În cursul anului 1953, el n-a putut lua parte decît la 4 din aceste seminarii, întrucît în timpul campaniilor agricole de primăvară și vară nu poate întrerupe munca în gospodărie.

Pentru munca ce depune la bibliotecă, tovarășul Varga primește în compensație un număr de zile-muncă pe an, iar în plus i se socotesc în întregime zilele, cînd în interesul bibliotecii, participă la seminar, la ședințe sau instructaj, la Oradea.

Biblioteca este deschisă în fiecare seară dela 18—20; iar în timpul muncilor de vară, stă la dispoziția cititorilor numai de două ori pe săptămână. Cărțile sunt clasificate pe 6 grupe. Biblioteca are un registru inventar și un registru de evidență a cititorilor, însă nu posedă nici un fel de catalog.

Biblioteca este larg popularizată în rîndurile colectivștilor. Dator tã acestui fapt ea are acum peste 200 cititori, majoritatea maturi. În anul 1953 s-au citit 1253 volume, circulația cărții fiind 6,26. La arii s-au ținut 36 citiri în colectiv, la care au participat 1136 de țărani muncitori.

Principala metodă de muncă a bibliotecarului, este recomandarea cărților de la om la om. Cunoscînd pe cititori, știind ce muncă depune fiecare în cadrul gospodăriei, sau dacă este încadrat în vreo formă de învățămînt, bibliotecarul poate recomanda cu ușurință cele mai potrivite lecturi fiecăruia. Dar propaganda cărții nu se face numai în bibliotecă. Așa,

de pildă, bibliotecarul participă la ședințele ce se țin în gospodărie și cu acest prilej ia cuvîntul, vorbind despre cărți. Tot așa procedează cînd se află pe cîmp, în timpul repausului de la prînz, dovedindu-se a fi un neobosit agitator în răspîndirea cărții.

De pildă, mergînd cu trenul la Oradea împreună cu un grup mai numeros de colectivști a făcut recenzia cărților „Copilăria mea“ de M. Gorchi și „Galambe papne“ (Preoteasa Galambe) de Moricz Zsigmond, ceea ce a contribuit la o mai mare popularizare a cărților. Aceste cărți sînt continuu cerute și au fost împrumutate de 110 ori.

Biblioteca ar putea realiza însă mult mai mult, dacă s-ar bucura mai îndeaproape de sprijinul secției culturale a sfatului popular raional și al sfatului popular regional, în special al tovarășului îndrumător cu bibliotecile. În ultimii doi ani, secția culturală a sfatului popular raional a trimis o singură dată un activist pentru a vizita biblioteca. Îndrumătorul cu bibliotecile n-a trecut pe la această bibliotecă nici măcar odată în cei patru ani de cînd este înființată.

Nici biblioteca centrală regională situată numai la cîțiva kilometri de gospodăria colectivă „Gheorghe Doja”—nu a sprijinit și nu a îndrumat munca bibliotecarului.

Activitatea bună pe care o desfășoară bibliotecarul de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Borș, se datorește sîrguinței și dragostei cu care acesta se străduiește să-și îndeplinească sarcinile. Biblioteca are multe posibilități pentru îmbunătățirea activității sale, cu condiția ca secția culturală regională și raională și biblioteca regională să sprijine în mod activ munca ei, ca și a tuturor bibliotecilor din sectorul socialist al agriculturii din regiune, aceasta constituind una din sarcinile de bază ale acestora.

SCRITORII progresisti in lupta pentru PACE

Vanda Vasilevskaia

Nespus de grea a fost in trecut viața poporului polonez asuprit și exploatat la sînge de clasele dominante, trădat și vîndut pe rînd de nobilime cînd autocrației țariste, cînd militarismului prusac. Intre stăpînirea auspitorilor dinafară și a celor dinăuntru nu era nici o deosebire pentru popor; el a urit deopotrivă și pe una și pe alta și a luptat pentru zdrobirea lor. Multă vreme însă, această luptă nu a avut un caracter organizat, ea manifestîndu-se sub forma unor izbucniri violente, anarhice și trecătoare. Ea a căpătat un caracter organizat, abia cînd a trecut în mîinile proletariatului, condus de Partidul Comunist Polonez. Ca toate popoarele care au purtat pe umerii lor jugul capitalismului și poporul polonez a luptat pentru libertate și o viață mai bună cu sacrificii uriașe. Realizarea acestui țel a fost cu puțință numai în urma zdrobirii hoardelor hitleriste invadatoare de către glorioasa Armată Sovietică, care a eliberat Polonia din ghiarele capitalismului; i-a deschis calea unei vieți noi, pe care poporul polonez o construiește astăzi sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Lupta poporului polonez pentru libertate și o viață mai bună, ca și construirea vieții noi de azi, au inspirat lucrări literare de o deosebită valoare. Intre acestea, la loc de cinste se află cărțile scriitoarei sovietice de origină poloneză, Vanda Lvovna Vasilevskaia, de mai multe ori laureată a Premiului Stalin, cărți care constituie puternice arme de luptă pentru democrație, socialism și pace.

Vanda Lvovna Vasilevskaia, s-a născut

la Cracovia la 21 ianuarie 1905, ca fiică a unui publicist polonez. In timpul primului război mondial, cînd avea numai 11 ani, fiind trimisă la țară, la o bunică a sa, este silită s-o ajute în munca ei grea. Cu acest prilej mica Vanda cunoaște de aproape viața chinuită a țărănimii poloneze, lipsită de pămînt, nevoită să muncească pînă la istovire. Apropierea de popor lasă în sufletul copilei impresii care nu se vor șterge niciodată. Cu aceiași tărie i s-au întipărit în minte suferințele pe care războiul le-a pricinuit poporului, maselor de oameni simpli. După război, Vanda Vasilevskaia se întoarce în Cracovia, unde după terminarea studiilor secundare se înscrie la universitate, luîndu-și în anul 1927 doctoratul în științe filozofice.

Fiînd încă pe băncile universității, ea intră în cercurile revoluționare studențești și apoi în cele muncitorești, situîndu-se pe cele mai înaintate poziții de luptă împotriva asupririi și exploatării, pentru o Polonie democratică, liberă și fericită. Talentul literar cu care este înzestrată îi dă posibilitatea unei activități intense, cu larg ecou în masele de oameni ai muncii.

Vanda Vasilevskaia debutează în literatură la vîrsta de 16 ani. Ea publică mai întii în diferite reviste, continuîndu-și apoi activitatea literară cu schițe, nuvele, articole de ziar, etc. Activitatea politico-socială pe care o desfășoară încă de pe băncile universității, îi influențează puternic scrisul. Incepînd din anul 1933, ea tipărește schițe care înfățișează viața grea

a oamenilor muncii din Polonia în condițiile orînduirii capitaliste. În 1934 tipărește prima ei carte sub titlul „Aspectul zilei” în care înfățișează mizeria maselor muncitoare din Polonia, lupta lor împotriva crîntei exploatari capitaliste, creșterea conștiinței lor revoluționare. Datorită ogîndirii acestor aspecte, cartea are aproape semnificația unui manifest, care cheamă poporul polonez la lupta pentru libertate și democrație, pentru o viață mai bună.

Un adînc interes trezește această carte în rîndurile asupriților, iar în tabăra asupritorilor neliniște și îngrijorare. Consecințele nu întîrzie să se arate: presa reacționară organizează un adevărat complot împotriva cărții, iar poliția începe s-o persecute pe autoare. Toate acestea însă nu frîncează elanul ei de luptă. În anul 1935 ea tipărește romanul „Patria” zugrăvind viața de mizerie a țărănilor din Polonia burghezo-moșierească „independentă”, care trăiesc în aceleași condiții de cruntă robie ca și sub singerosul regim al autocrației țariste. Adevărul crud pe care scriitoarea îl dă pe față supără peste măsură conducerea burghezo-capitalistă a țării, într-o vreme cînd ea împingea țara spre prăpastia fascismului, și de aceea persecuțiile împotriva scriitoarei se intensifică.

Pericolul fascist amenința tot mai mult Polonia, atît din afară cit și dinăuntru. Forțele progresiste luptau din răsputeri să mobilizeze masele de oameni și muncii, cele mai avansate elemente, pentru a bara calea fascismului și a zădărnici războiul care se pregătea. Activitatea Vande Vasilevskaia se dezvoltă și se intensifică neconținut. Concomitent cu publicarea de articole în ziarele și revistele de stînga din Polonia, ea organizează munca de agitație în rîndurile membrilor corpului didactic, care culminează cu organizarea grevei profesorilor din anul 1937. În același timp activează în Organizația Internațională a Ajutorului Roșu; participă la lupta pentru amnistierea deținuților politici din Polonia, luptători pentru libertatea poporului polonez; face parte din Comitetul de conducere al Ligii pentru apărarea drepturilor omului și a drepturilor cetățenești. Activitatea ei literară se imple-

tește strîns cu activitatea politico-socială, pentru a sluji cu înflăcărare aceleiași cauze: libertatea poporului polonez, cauza democrației și a progresului. Aceasta este concluzia care se desprinde și din volumul „Pămînt subjugat” tipărit în anul 1937, care înfățișează viața țărănimii poloneze, răscolată împotriva asupritorilor săi.

Viața scriitoarei în Polonia semifascizată devine tot mai grea. Autoritățile îi fac tot felul de greutăți, poliția o urmărește și toate aceste persecuții sunt cea mai bună dovadă a efectului pe care scrișul și activitatea ei politico-socială o au în mase.

Toate cărțile scrise de Vanda Vasilevskaia pînă în 1940 sînt puternice acte de acuzare împotriva Poloniei capitaliste. Ele cheamă la luptă, la revoluție, căci numai prin revoluție se poate deschide drumul înfăptuirii vieții noi. Realismul necruțător, ura neîmpăcată față de capitalism, dragostea nețărmurită față de popor, fac din aceste cărți o contribuție de seamă la tezaurul literaturii progresiste.

În Septembrie 1939, Germania fascistă atacă Polonia. Scriitoarea se refugiază și se stabilește în Lvovul sovietic, primind cetățenia sovietică. În 1940 este aleasă deputată în Sovietul Suprem, iar în 1941 intră în rîndurile P.C.U.S. Viața fericită a oamenilor din patria sa adoptivă, pe care o cunoaște și o trăiește din plin, este imaginea ideală a vieții la care n-aveau dreptul nici să viseze oamenii simpli din Polonia subjugată de capitalism și fascism. Credința că poporul polonez va avea parte într-o bună zi de o viață asemănătoare, o mobilizează în munca înflăcărată pe care o dăruiește noii sale patrii, conștientă că numai de aici poate veni salvarea poporului polonez.

În 1940, Vanda Vasilevskaia publică romanul „Focuri în ballă” scris încă în Polonia, înainte de a se refugia. În această carte se zugrăvește asuprirea națională la care erau supuși ucrainenii în Polonia lui Pilsudschi și lupta înverșunată a acestora împotriva asupritorilor.

În timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, Vanda Vasilevskaia a lucrat în cadrele Direcției Politice a frontului

de sud-vest și apoi ca propagandistă cu gradul de colonel, în Direcția Superioară a Armatei Sovietice. În același timp, ea a colaborat în presa sovietică cu articole și schițe dintre care unele au apărut în broșuri separate, înfățișând eroismul oamenilor sovietici pe front și în poala frontului, lupta lor cu arma în mână, sau în fabrici și pe ogoare, pentru zdrobirea năvălitorilor fasciști, pentru apărarea civilizației omenirii și a păcii în lumea întreagă. Din această serie face parte și nuvela „*Curcubeul*” tipărită în anul 1942, în care sunt scoase în evidență curajul, hotărîrea și eroismul colhoznicilor ucrainieni, căzuți vremelnice sub stăpînirea fasciștilor. Pentru deosebita ei valoare artistică și forța el mobilizatoare cartea a fost distinsă cu Premiul Stalin.

Cetățeană a Mării Uniunii Sovietice, Vanda Vasilevskaia nu și-a uitat nici un moment patria natală, care gemea sub jugul ocupației fasciste. În 1943 ea conduce Uniunea Patrioților Polonezi din U.R.S.S. și a fost unul din organizatorii armatei poloneze de eliberare, iar în 1944 a devenit vice-președinte al Comitetului de eliberare națională din Polonia.

Pe linia activității literare, Vanda Vasilevskaia publică în anul 1944 nuvela

„*Dragoste simplă*”, care ogîndește în alte principii morale, care însuflețesc pe oamenii sovietici în viața lor de toate zilele, înalta moralitate și legăturile puternice care stau la baza familiei în statul sovietic.

Cu această carte, scriitoarea începe un nou ciclu al activității sale literare, care se leagă de perspectivele mărețe deschise în fața popoarelor eliberate, printre care și poporul polonez, de victoria armatei sovietice împotriva fascismului: perspectivele construirii pașnice a vieții noi, după exemplul lăunios al oamenilor sovietici. Acest exemplu își imprăstie lumina pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale pămîntului, trezind în toate inimile dorul de libertate și o viață mai bună, hotărîrea de a apăra pacea. Caracteristic în această privință este volumul „*Cînd se va aprinde lumina*” tipărit în 1946, care ogîndește aspecte din uriașa operă de refăcere a Uniunii Sovietice, și marea însemnătate a muncii creatoare în viața omului sovietic, rolul familiei în viața societății sovietice.

Paralel cu operele literare care prezintă în imagini artistice viața pilduitoare a oamenilor sovietici, constructori ai comunismului, dornici de pace și frăție între popoare scriitoarea se află în primele rînduri ale luptătorilor pentru pace, demascînd fără cruțare pe acei care uneltesc din nou să dezlănțuiască războiul între popoare. Din categoria operelor consacrate acestor probleme face parte seria de schițe publicate în anul 1949, în care scriitoarea dezvăluie tabloul colonizării Franței și Italiei contemporane de către imperialismul american și lupta eroicului popor francez și italian împotriva dublei exploatare dinăuntru și dinafară.

Dar opera de căpetenie a Vandej Vasilevskaia este romanul „*Cîntec deasupra apelor*”, din care primul volum „*Focuri în baltă*” a fost terminat în vara anului 1939, al doilea „*Stele în lac*” în luna iunie 1941, iar ultimul „*Ard riurile*” s-a publicat în limba rusă în anul 1951. Această operă care cuprinde o perioadă de 10 ani povestește viața și lupta poporului polonez pentru o Polonie nouă. Acți-

V. Vasilevskaia

CÂNTEC DEASUPRA APELOR

unea primului volum se desfășoară în faza premergătoare invadării Poloniei de către trupele hitleriste, într-o regiune din Ucraina apuseană, răpită Uniunii Sovietice de către panii polonezi. Asuprirea națională îndurată de țărani ucrainieni din satele acestei regiuni, viața grea, chinută, lipsită de bucurii, întregul tablou al cruntei oprămiri la care li supuneau clasele stăpînitoare, este zugrăvit în paginile acestei minunate cărți de o excepțională putere evocatoare. Volumul „Stele în lac” pune în adevărata lor lumină evenimentele care au dus la „rușinosul septembrie 1939”, cînd după trădarea conducătorilor fascizați ai Poloniei, țara a fost cotropită de către hoardele lui Hitler. El descrie apoi cum a fost eliberată Ucraina de apus de către armatele sovietice. Poporul asuprit atîta vreme pornește cu entuziasm la fărîirea vieții noi, sfărîmînd împotrîvirile rămășițelor exploataatoare. Romanul „Ară rîurile” scris la o distanță de mai mulți ani de primele două volume, este de o amploare și o putere de generalizare deosebită. Cartea dezvăluie acțiunile trădătoare ale unei părți a emigranților polonezi, puse la cale de „guvernul” polonez dela Londra. În volum se arată de asemenea cum au fost organizate forțele patriotice poloneze cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice, precum și procesul profund de transformare al unor emigranți cinstiți dar confuzați care în fața realităților minunate din Uniunea Sovietică și în contrast cu tragedia țării lor, înțeleg că nu există decît un singur drum pentru a-și salva patria și a-și croi un drum fericit. Ei se alătură cu înflăcărare luptei patriotice condusă de comuniști, participă alături de eroica Armată Sovietică la dezrobirea patriei și apoi se avîntă în opera de fărîrire a Poloniei noi, populare.

Prin nobilele idei ale patriotîsmului înflăcărât, ale internaționalîsmului proletar și ale prieteniei cu Uniunea Sovietică pe care romanul le reliefează cu mare putere artistică, prin forța cu care-i demască pe dușmanii poporului polonez, acest roman constituie o însemnată contribuție la lupta pentru biruința cauzei democrației și păcii.

Prin activitatea sa literară, prin lucrările ei care constituie puternice arme de luptă în mîna celor insetați după o viață mai bună, după pace, ca și prin activitatea ei pe tărîm politic social, Vanda Vasilevskaia s-a situat în primele rînduri ale celor mai vajnici apărători ai păcii. Pentru aceste merite deosebite ea a fost aleasă în Consiliul Mondial al Păcii și în Comitetul partizanilor păcii din Uniunea Sovietică. De asemeni a fost decorată cu ordinul Lenin, conferit de către Uniunea Sovietică și cu mai multe ordine ale Republicii Populare Polone. În prezent ea face parte din Comitetul Internațional pentru decernarea Premiilor Stalin pentru întărîirea păcii între popoare.

Din cărțile Vandei Vasilevskaia au fost tipărite pînă acum în țara noastră „Curcubeul”, „Dragoste simplă”, și trilogia „Cîntec deasupra apelor”. Oamenii muncii din țara noastră iubesc și prețuiesc aceste cărți care le-au luminat și le-au încălzit inima și mintea cu focul încrederii nebiruite în victoria forțelor democratice și păcii asupra forțelor negre ale războiului. A populariza și a răspîndi cît mai larg în mase aceste cărți, este o datorie de onoare pentru fiecare bibliotecar.

V. Vasilevskaia

CANTEC DEASUPRA APELOR

CARTEA RUSA

DIN EXPERIENȚA BIBLIOTECILOR SOVIETICE

Despre catalogul sistematic cu privire la articolul lui L. Levin „Catalogul sistematic — indicator bibliografic de recomandare”

I. HANINSON

responsabilul sălii de lectură
a bibliotecii „D. A. Furmanov”
(Novosibirsk)

Publicarea articolului lui L. Levin „Catalogul sistematic, indicator bibliografic de recomandare” arată că redacția revistei „Bibliotekar” începe să aducă în discuția cercurilor largi de bibliotecari problemele mari ale teoriei și practicei bibliotecare. În ce mă privește, în calitatea mea de activist al unei biblioteci orașenești raionale, doresc să-mi exprim părerea în problemele principale ridicate în articolul său de tovarășul Levin. Mi-ar fi greu să mă refer la posibilitățile creerii unui catalog sistematic unic pentru cititori, la alte categorii de biblioteci (regionale, universitare, etc.). În această problemă își vor spune desigur cuvântul activiștii bibliotecilor mari.

Sarcina catalogului sistematic este de a recomanda cititorului cele mai bune cărți din punct de vedere ideologic, literar și științific.

Din cauza deficiențelor existente deocamdată în programul de tipărituri al editurilor, la organizarea completării fondurilor bibliotecilor, ne lovim adesea ori de lipsa de cărți și materiale din diferite domenii. În schimb, în ziare și reviste apar diferite articole care tratează aceste probleme. Din acest motiv, cititorul este nevoit să consulte atât catalogul cit și fișierele. Acesta provoacă o dublă pierdere de timp atât bibliotecarului cit și cititorului.

Stați de vorbă cu oricare cititor și vă veți convinge că pentru el nu prezintă importanță locul unde se găsește materialul necesar, în carte, în ziar sau în revistă. Aceasta este doar o chestiune de formă

fără nici o însemnătate pentru el. În schimb, el vă va spune, că-i este mai comod când toate materialele (cărțile și articolele din ziare și reviste) tratând problema care-l interesează sînt ogîndite în același catalog.

Aceste argumente, după părerea noastră sînt în favoarea contopirii catalogului sistematic pentru cititori cu cartoteca generală de articole din ziare și reviste. Grija pentru satisfacerea cea mai deplină și mai rapidă a intereselor și cerințelor cititorilor rămîne însă factorul principal în activitatea bibliotecarilor.

Trebuie remarcat, așa cum arată foarte just tovarășul Levin că multe materiale bibliografice, recomandă pe lingă cărți și articole din ziare și reviste.

L. Levin observă just, că în activitatea bibliotecară trebuie lichidată frica de inovații. Nu trebuie să rămînem în urmă față de cerințele vieții noastre, față de practica bibliotecilor. Observăm că o serie de biblioteci au și pășit pe drumul contopirii catalogului sistematic pentru cititori, cu fișierul general al articolelor din ziare și reviste. Nu se poate trece pe lingă acest fenomen nou fără a-l lua în seamă.

În ceea ce privește biblioteca noastră, deși nu a realizat încă o unificare completă a catalogului cu fișierul, redă totuși în catalog cele mai importante articole. În dl vizueta a 7-a a catalogului sistematic pentru cititori se află de exemplu fișa articolului lui A. Egorov „Caracteristicile artei și locul ei în viața socială” (publicat

în revista „Comunist” nr. 6/1953). Față de lipsurile ce prezintă literatura în problemele estetice marxist-leniniste, acest articol poate fi de un mare folos cititorului.

În diviziunea a 5-a și 57-a a catalogului sistematic găsim fișa articolului lui G. V. Platonov „Insemnătatea filosofică a biologiei lui Miciurin” (publicat în revista „Știința și viața” nr. 12/1952).

Numărul acestor exemple poate fi mărit. De aici rezultă, că pot foarte bine fi plasate articole din ziare și reviste în diviziunile corespunzătoare ale catalogului, sistematic pentru cititori. Mai mult decât atât, se poate afirma cu convingere, că fără aceste fișe ale articolelor din ziare și reviste, diviziunile respective ale catalogului n-ar reprezenta o valoare completă.

Oare se poate sacrifica calitatea catalogului unui aspect pur formal al tipăriturii? Desigur că nu! Este absolut evident, că contopirea catalogului sistematic pentru cititori cu fișierul general al articolelor din ziare și reviste, transformă catalogul sistematic pentru cititori (noi avem în vedere biblioteca noastră și alte biblioteci raionale) într-un instrument mult mai prețios.

În același timp se va rezolva problema foarte importantă despre așezarea justă a fișelor de articole din ziare și reviste. La noi nu există pînă în prezent un sistem mai mult sau mai puțin uniform de rubricări pentru fișele de articole și fiecare bibliotecă rezolvă această problemă, după cum crede de cuviință. Aceasta constituie încă un argument în favoarea contopirii amintită mai sus. În genere, trebuie arătat, că în structura actuală a fișei articolelor din ziare și reviste, mai sînt încă multe aspecte formale.

În concluzie, rezultă că contopirea catalogului sistematic pentru cititori cu fișierul general al articolelor din ziare și reviste, va da următoarele rezultate pozitive: a) catalogul va deveni mai bogat în conținut și mai valoros; b) va economisi timpul bibliotecarului și a cititorului; c) va asigura o satisfacere mai completă a cerințelor cititorilor.

Aceste argumente ne par suficient de convingătoare.

Noi nu considerăm însă că după contopire nu vor mai fi necesare fișierele separate de articole din ziare și reviste. După părerea noastră, actualele fișiere tematice privind probleme curente, ar trebui păstrate. Ele trebuie să fie într-un număr mai redus la bibliotecile raionale (ceea ce noi avem tot timpul în vedere) urmînd a fi înființate în măsura necesității.

Contopirea catalogului cu fișierul general în bibliotecile raionale este și mai ușor

de realizat decît în bibliotecile mari, deoarece în bibliotecile raionale de multe ori aceleași persoane se ocupă de problema catalogării și de fișiere. Bineînțeles, e necesar să se chibzuiască bine toate greutățile care s-ar putea ivi, dîndu-se îndrumările necesare.

După revista „Bibliotekar” nr. 10/1953

S. MANEVICI

candidat în științe istorice

M. ALEKSEEVA

candidat în științe filologice

activiști ai Bibliotecii Publice de Stat „Saticov-Scedrin”

În articolul său, L. Levin ridică la timp o problemă importantă pentru orice bibliotecă — cea a cataloagelor sistematice. Autorul observă just, că la întocmirea cataloagelor sistematice pentru cititori se aplică într-un mod absolut insuficient metodele bibliografiei de recomandare și că la alcătuirea cataloagelor există încă mult formalism.

Rolul de recomandare bibliografică al catalogului sistematic pentru cititori, este în afară de orice discuție. Sarcina tuturor bibliotecilor în prezent este de a îmbunătăți acest catalog, de a-l transforma într-un mijloc real de îndrumare a lecturii. Pentru a realiza un catalog sistematic, corespunzător scopului, este însă necesar de a lua în considerație și deosebirile existente între cataloage și materialele bibliografice.

Întocmirea catalogului sistematic pentru cititori și a indicatoarelor bibliografice de recomandare trebuie să aibe în vedere, în primul rînd popularizarea celor mai bune cărți, deși metodele de realizare nu sînt identice.

Catalogul sistematic pentru cititori trebuie reinnoit în mod permanent și completat cu fișele cărților noi intrate în bibliotecă scoțîndu-se în același timp fișele cărților învechite. Rubricile și gruparea materialului în catalog trebuie să corespundă întotdeauna ultimelor cerințe ale științei sovietice. Indicatoarele bibliografice nu pot oglîndi atît de operativ toate cărțile noi, așa cum o face catalogul sistematic.

Pe lângă aceasta, în fiecare rubrică a catalogului sistematic nu se pot grupa decît materiale care au o legătură directă cu problema respectivă, fiind însă imposibil să se redea toate cărțile care pot ilustra această problemă. Totuși, prin felul cum e întocmit catalogul în întregime, se obține reflectarea tuturor probleme-

lor și deci a tuturor cărților, făcându-se legătura între probleme cu ajutorul trimiterilor.

Indicatorul bibliografic de recomandare are întotdeauna o destinație mai definită decât catalogul pentru cititori. Spre deosebire de majoritatea cataloagelor pentru cititori, materialele bibliografice includ pe lângă cărți și articole din ziare și reviste. Recomandarea materialelor în îndicătoarele bibliografice nu ține seama dacă aceste materiale există sau nu în bibliotecă. Indicatoarele bibliografice sînt de mare ajutor bibliotecarilor în munca lor pentru întocmirea catalogului sistematic pentru cititori. Ele pot contribui de asemenea și la precizarea rubricilor, la verificarea aranjării materialului. La apariția fiecărui nou material bibliografic, se poate proceda la revizuirea diviziunilor catalogului sistematic, pentru a se înlătura eventualele lacune.

Astfel se prezintă chestiunea folosirii materialelor bibliografice la întocmirea catalogului sistematic pentru cititori, pe care tovarășul Levin, după cît se pare, o tratează cam simplist. Totuși, trebuie subliniat, că catalogul sistematic pentru cititori nu poate și nu trebuie să renețe în întregime materialele bibliografice.

Pornind de la rolul ce revine catalogului sistematic pentru cititori și materialelor bibliografice de recomandare și ținînd seama de metoda întocmirii acestui catalog, autorul articolului ajunge la concluzia necesității trecerii catalogului sistematic pentru cititori în seama secției bibliografice, lăsînd secției de prelucrare catalogul sistematic de serviciu și alte cataloage.

Această propunere nu ni se pare îndejuns de chîlbuzită. L. Levin este de părere că întocmirea și ținerea catalogului sistematic de serviciu se poate încredința unor bibliotecari mai puțin calificați. Aci, el comite o greșală serioasă, despre care este cazul să vorbim, deoarece a produs un mare răsunset.

Catalogul sistematic de serviciu este cel mai important aparat informativ al bibliotecii, care oglindește în întregime toate fondurile ei. El este baza pentru munca secției de îndrumare bibliografică și la întocmirea catalogului sistematic pentru cititori. De aceea catalogul de serviciu trebuie să răspundă tuturor cerințelor politice și științifice ale timpului. Nu presupunem că structura lui trebuie să corespundă complet structurii catalogului sistematic pentru cititori. Metodica alcătuirii catalogului sistematic de serviciu și a celui pentru cititori trebuie să fie aceeași. Deosebirea între ele este numai în felul ogîndirii integrale a materia-

lelor. De aceea, de întocmirea și ținerea catalogului de serviciu și a celui sistematic pentru cititori trebuie să se ocupe aceleași persoane din colectivul bibliotecii.

Noi suntem de acord cu tovarășul Levin, că în bibliotecile de masă cele mai corespunzătoare cadre pentru întocmirea și ținerea catalogului sistematic sînt bibliografii pe specialități. Ei trebuie atrași nu numai în munca pentru întocmirea catalogului sistematic pentru cititori, dar și în munca de alcătuire a catalogului sistematic de serviciu. Numai cu această condiție se poate obține o deservire bună a cititorilor.

Bibliografii pe specialități, care lucrează la întocmirea catalogului sistematic pentru cititori, trebuie să cunoască toată metoda acestui munci și să nu aștepte ca bibliotecarii care întocmesc cataloagele să soluționeze diferitele probleme ale organizării catalogului.

Greșeala tovarășului Levin constă în faptul că el, opunînd pe cei ce se ocupă cu întocmirea cataloagelor, bibliografilor, îi consideră pe primii neapărat ca universali. În realitate, în cele mai mari depozite de cărți din U. R. S. S., atît în domeniul bibliografiei speciale, cît și în problemele de metodica întocmirii și ținerii cataloagelor sistematice lucrează sistematizatori de specialitate competenți, atît în domeniul bibliografiei speciale cît și în domeniul întocmirii și ținerii catalogului sistematic. Calificarea înaltă a acestora asigură redactarea unor cataloage sistematice la un nivel superior.

Nu este clar ce are în vedere tovarășul Levin, cînd opune „clasificarea” cărților, „sistemizarea” acestora. Pe de o parte, tovarășul Levin afirmă, că oricît de important ar fi clasificarea cărților și descrierea lor justă, aceste operații nu constituie activitatea principală la întocmirea catalogului sistematic pentru cititori. Din această cauză, el propune predarea catalogului sistematic pentru cititori secției bibliografice, lăsînd clasificarea cărților pe seama secției de prelucrare. În alt loc, L. Levin spune însă: „În condițiile cînd catalogul sistematic pentru cititori este instrumentul principal al îndrumării lecturii, rolul cel mai important îl capătă selecționarea literaturii și sistematizarea ei cea mai justă”, — și aceasta, după părerea lui, bibliografii o pot face mai bine ca oricine.

Noi nu putem să fim de acord cu interpretarea, pe care autorul articolului o dă termenilor „clasificare” și „sistemizare”. Clasificarea literaturii în bibliotecă înseamnă sistematizarea cărților după conținut în sensul determinării locului lor în catalog. Prin urmare, clasificarea (sistemizarea) cărților nu se poate despărți

de munca întocmirii și ținerii catalogului sistematic.

Noi presupunem că activiștii bibliotecii, care întocmesc cataloagele, trebuie în mod obligatoriu să cunoască cărțile, care se vor reda în cataloage. Mai ușor este să le cunoști atunci când lucrezi cu ele, decît atunci cînd le vezi după ce au fost așezate în rafturi. De aceea, acela care întocmește catalogul trebuie să participe întotdeauna și la prelucrarea literaturii.

Tovarășul Levin a arătat just, că uneori în timpul muncii cu catalogul sistematic „atenția principală se îndreaptă asupra stabilirii diviziunii catalogului în care trebuie să înregistrezi cartea, iar nu din ce fel de literatură ar trebui să se compună diviziunea respectivă a catalogului”. Într-adevăr, la alcătuirea și ținerea catalogului sistematic este neapărat necesar să te gîndești, în primul rînd, ce fel de literatură va conține rubrica respectivă. În acest scop pot fi de un mare ajutor auxiliarele bibliografice. Totuși, o însemnătate hotărîtoare pentru completarea justă a rubricilor, o are sistematizarea exactă a literaturii, făcută cu respectarea tuturor rubricilor, din care se compune catalogul.

Foarte actuală este și problema ridicată de tovarășul Levin în privința întocmirii unui singur catalog sistematic, conțopit cu fișierul articolelor din ziare și reviste.

Iniințarea unui astfel de catalog pentru cititori va îmbunătăți fără îndoială de servirea cititorilor. Ogîndirea cărților și articolelor într-un singur catalog, va da posibilitate bibliotecarilor să chibzuiască mai adînc asupra celor mai bune materiale, care urmează să le recomande cititorilor și le va ușura alegerea materialului problema care-i interesează. Totuși, e necesar să se aibe în vedere, că în catalogul unic, articolele trebuie înfățișate într-un volum mult mai redus decît în fișierul special. Mulți bibliotecari au trecut la includerea articolelor din reviste în catalogul sistematic pentru cititori, însă această muncă nu se face încă în proporția necesară și adeseori poartă un caracter întâmplător. Ar fi deci să ne gîndim la latura organizatorică și metodică a acestui lucru.

Munca cu catalogul sistematic ridică multe probleme care pot fi soluționate numai în spiritul unei analize tovarășești și prin schimb de experiență. Este de dorit, ca revista „Bibliotekar” să atragă într-un mod activ pe colaboratorii bibliotecilor la analizarea problemelor metodicii întocmirii și ținerii cataloagelor sistematice.

După revista „Bibliotekar” nr. 11/1953

Articolul lui L. A. Levin „Catalogul sistematic, indicator bibliografic de recomandare” a avut un mare răsunset. Din păcate, din lipsă de spațiu redacția nu a putut să publice tot materialul primit. O parte din material a fost tipărit în numerele 10 și 11 ale revistei. Redacția a primit de asemenea multe dări de seamă în legătură cu discuțiile purtate asupra articolului.

Toți bibliotecarii au fost de acord că problemele ridicate sînt importante și de actualitate. Aceasta o mai dovedește și faptul că articolul a fost discutat la Institutul pentru bibliotecari din Moscova „V. M. Molotov”.

Pe baza părerilor exprimate de cititori și a discuțiilor purtate la biblioteci și institute se poate ajunge la anumite concluzii.

x

Una din problemele ridicate în cursul discuțiilor, a fost aceea a folosirii metodelor bibliografice de recomandare la întocmirea catalogului.

Majoritatea bibliotecarilor este de acord că catalogul sistematic trebuie să fie un material de îndrumare, arătînd în același timp, că nu pot fi preluate în mod mecanic metodele de lucru ale secției bibliografice, catalogul avînd specificul său. Astfel, tovarășul Manevici și Alekseeva (Bibliotekar nr. 11) au analizat în mod amănunțit caracteristicile catalogului sistematic și ale bibliografiei.

În special tovarășii de mai sus, precum și tovarășii Sidorenco, N. Birchîn și E. Derman (Biblioteca regională din Kiev) E. Droșevskaia (biblioteca orașenească din Dnepropetrovsk) și alții, au arătat că catalogul sistematic are o destinație mai largă decît materialele bibliografice, deoarece el trebuie să deservească pe toți cititorii bibliotecii, în timp ce materialele bibliografice se adresează numai anumitor categorii de cititori.

Prin urmare, nu pot fi măsurate cu aceeași unitate de măsură problemele catalogului sistematic și ale materialelor bibliografice. Alegerea și includerea materialelor nu se fac după aceleași criterii la catalog, ca la materialele de recomandare.

Deosebiri importante sînt deasemenea în aranjarea materialelor în interiorul rubricilor. Mulți tovarășii susțin, pe bună dreptate, că așa numita metodă de aranjare logică a materialelor, folosită la materialele bibliografice, poate fi aplicată la catalog numai în măsura în care instrucțiunile pentru întocmirea cataloagelor la bibliotecile de masă prevăd acest lucru. Conform acestor instrucțiuni, se

așează în față fișele operelor clasice marxism-leninismului, hotărârile partidului și guvernului, operele, rapoartele și articolele conducătorilor partidului și guvernului. Celelalte cărți se așează în ordine alfabetică. Aplicarea într-o măsură mai largă a ordinei logice, este deci realizabilă. Mulți bibliotecari au arătat că așa numita ordine logică, nu este lămurită și de aceea nu se poate crea pe baza ei un aparat atât de complicat cum este catalogul sistematic. Primind un pachet de cărți noi, bibliotecarului îi va fi extrem de greu să stabilească în ce ordine să aranjeze cărțile.

Din cele spuse se vede că la întocmirea catalogului transpunerea în mod mecanic a tuturor metodelor folosite la întocmirea indicatoarelor, nu este posibilă.

Una din problemele mult discutate a fost aceea a contopirii catalogului sistematic cu fișierul articolelor din ziare și reviste.

Majoritatea bibliotecarilor de la bibliotecile mari consideră în mod just că nu trebuie făcut acest lucru. În primul rând, trebuie să luăm în considerație că dacă am include în catalog fie chiar numai acele articole pentru cari Palatul cărții tipărește fișe, catalogul s-ar umfla într-o așa măsură încât cititorii ar întâmpina mari greutăți la căutarea unui material.

Nu trebuie uitat că articolele din ziare și reviste se învechesc mai repede și deci materialul din acest fișier trebuie să fie revizuit mai des decât catalogul sistematic. În afară de aceasta, așa cum arată Kașirin în articolul său (Bibliotecar nr. 10) contopirea cataloagelor va cere o muncă complicată de fișare a articolelor.

Mulți cititori ai revistei scriu că odată cu contopirea cataloagelor, va fi necesar să se întocmească un fișier alfabetic de control al articolelor din catalogul alfabetic de serviciu, deoarece fără un asemenea control ar fi greu să se efectueze scoaterea materialelor învechite din ziare și reviste.

Toate acestea arată dificultățile ținerii la zi a unui asemenea catalog sistematic și a folosirii lui de către cititori, de asemenea și la ce rezultate negative s-ar

putea ajunge dacă s-ar contopi catalogul sistematic cu fișierul.

Un argument serios al lui Levin este acela că cititorul va găsi tot materialul de care are nevoie în același catalog. Totuși, după cum arată pe bună dreptate bibliotecarii, pentru ca cititorii să folosească fără greutate cataloagele și fișierele este necesar ca fișierul articolelor din ziare și reviste să nu fie încărcat cu materiale lipsite de importanță, iar fișierul să stea alături de catalog, urmărind ca ele să fie legate printr-un sistem de fișe de trimitere. Se înțelege că bibliotecarii vor trebui să explice permanent cititorilor principiile aparatului de îndrumare.

În legătură cu discuția despre cataloage, bibliotecarii cer în mod insistent, să se termine cit mai repede noua clasificare, care va trebui să joace un rol hotărâtor în îmbunătățirea calității cataloagelor. Trebuie luat în considerație, că cataloagele sistematice și fișierele cu articole din ziare și reviste sînt organizate în majoritatea bibliotecilor după principii deosebite și anume, cataloagele pe baza clasificării zecimale, iar fișierele pe baza schemei Palatului cărții. De aceea, contopirea lor dă loc în general la discuții, cu atât mai mult cu cit aceasta înseamnă reclassificarea materialelor.

Levin arată în mod just că clasele (diviziunile) cataloagelor, în special la bibliotecile mari, sînt prea largi, iar că temele noi puse de viață, se oglindesc în cataloage cu multă întârziere, ceea ce face ca multe rubrici să conțină unele materiale insuficient de bine alese. Aceste observații juste trebuie să fie luate în considerație de către bibliotecari, spre a lua toate măsurile pentru îmbunătățirea lor.

În același timp, bibliotecarii ridică o serie de pretenții. Ei cer să se urgelizeze crearea unei noi clasificări. Într-adevăr clasele și diviziunile din cataloagele bibliotecilor mari sînt voluminoase, dar fiindcă se folosesc vechile variante prescurtate ale clasificării zecimale după schemele catalogului tip pentru bibliotecile raionale și buletinele lunare de cărți noi aparute.

Se înțelege, că toate aceste materiale nu pot asigura o justă întocmire a cataloagelor pentru cititorii marilor biblioteci. Trebuie spus, că buletinul lunar al cărților noi apărute, întârzie și de aceea nu ajută pe bibliotecari în oglindirea la timp a noilor teme în catalog. De aci se poate trage concluzia că trebuie asigurată îndrumarea sistematică a muncii de întocmire a cataloagelor, iar bibliografia de recomandare trebuie să devină mai eficientă și mai operativă. De asemenea, rolul ei în îmbunătățirea cataloagelor trebuie să crească.

Respingind propunerea contopirii catalogului sistematic cu fișierul de articole din ziare și reviste, nu se poate să nu subliniem în același timp necesitatea includerii permanente în catalog a celor mai importante materiale din presă. Așa procedează bibliotecile noastre fruntașe, indiferent dacă acest material este oglindit în cărți și de faptul că sunt două ruse. Despre aceasta se ocupă mult în articolele lor tovarășii Ambarțumian, Birkina și Derman.

În mod just procedează de pildă, biblioteca raională Furmanov (Novosibirsk), care include în catalogul pentru cititori cele mai importante articole din ziare și reviste. Despre experiența acestei biblioteci se vorbește în articolul lui I. Hapinson (Bibliotekar nr. 11).

Problema întocmirii cataloagelor și a fișierelor nu poate fi rezolvată în același mod pentru toate categoriile de biblioteci. Au dreptate acei tovarășii, care arată că o lipsă a articolului lui Levin, faptul că el vorbește despre toate bibliotecile „în general” și nu stabilește o diferențiere între diferitele categorii de biblioteci.

A doua problemă importantă ridicată în cadrul discuției, este acela a trecerii catalogului sistematic în seama secției bibliografice.

După părerea tovarășului Levin principala cauză care determină predarea catalogului de la secția de prelucrare a cărților la secția de bibliografie este faptul că cei de la secția de prelucrare din multe biblioteci, nu știu „să se orienteze bine în cărțile din anumite domenii și să

folosească pentru găsierea lor, diferite materiale bibliografice”. Acest argument este considerat de majoritatea cititorilor revistei noastre nejust, deoarece chiar dacă admitem că cei de la secția de prelucrare sunt mai slab pregătiți din punct de vedere profesional și ideologic decât cei de la secția de bibliografie, aceasta nu înseamnă decât că trebuie întărit sectorul rămas în urmă cu cadre calificate și cu experiență.

Cititorii revistei au arătat, pe drept cuvânt, că acest fel de a pune problema subapreciind pe cei de la secția de prelucrare nu este justificată. Bibliografia și biblioteconomia sunt pregătiți în aceleași institute de învățământ superior, au aceeași calificare și nu este admisibil să se facă această distincție. Trebuie arătat că majoritatea bibliotecilor nu au bibliografi de resort. Ca regulă aceștia există numai la bibliotecile cele mai mari, unde și cei cari întocmesc cataloage sunt specialiști. Această latură a problemei este just arătată de tovarășii Birkina, Manevici, Alekeeva, Riabcencovo și alții.

În afară de aceasta, nu se poate separa clasificarea cărților de întocmirea catalogului, fiind prima operațiune secției de prelucrare și a doua secției bibliografice. Aceasta ar duce la destrămarea catalogului sistematic ca un tot unitar și la lipsă de răspundere în întocmirea catalogului. Predarea catalogului sistematic secției bibliografice ar duce de asemenea după cum a arătat just tovarășul Ambarțumian, la lipsă de unitate între cataloage în sistemul lor.

Unii cititori arată în mod just, că în acest caz ar fi necesar să se predea secției de bibliografie și catalogul de serviciu și catalogul alfabetic pentru cititori. De aci reiese că întocmirea catalogului ar trebui concentrată într-un singur loc — la secția de prelucrare.

Rezolvarea problemei în acest mod nu înseamnă de loc că nu trebuie să existe nici o legătură între secția de prelucrare și cea bibliografică. Din contră, este foarte necesar să existe o asemenea legătură și ea trebuie întărită. Despre formele a-

cestei legături scriu tovarășii Ambarțu-
mian, Birkina, Derman și alții. Este ne-
cesar să se sublinieze în mod special, că
bibliografia trebuie să folosească în mod
activ catalogul în munca lor și să nu
creeze un aparat al lor „autonom” prin
introducerea fișelor cărților, așa cum fac
unele biblioteci.

În cursul discuției a fost de asemenea
atinsă problema pregătirii cadrelor de
bibliotecari. Mulți bibliotecari au arătat
slaba pregătire bibliografică a celor de la
secția de prelucrare susținând că toți
funcționarii de la bibliotecă au nevoie de
pregătire bibliografică.

În încheiere, se pot trage unele con-
cluzii generale în urma discuțiilor care au
avut loc în revistă în jurul articolului lui
Levin „Catalogul sistematic, indicator
bibliografic de recomandare”.

Discuția a arătat că problemele ridicate
de Levin au o mare importanță pentru
organizarea cataloagelor și a fișierelor
în biblioteci. Tovarășul Levin a dezvăluit
o serie de lipsuri în munca de catalogare,
care frinează îmbunătățirea cataloagelor
și a fișierelor.

În același timp, trebuie arătat, că obiec-
tului principal al discuției a fost catalogul
sistematic pentru citători iar problemele
privind fișierele au fost puse numai
fugitiv și insuficient oglindite. Totuși, pe
bibliotecari îi interesează o serie de pro-

bleme legate de metodică întocmirii și
ținerii fișierelor. Ce fel de fișiere sînt
necesare la fiecare categorie de biblio-
teci? După ce principii trebuie ales ma-
terialul pentru fișierul articolelor din ziare
și reviste? Cum să fie întocmite fișierele
tematice? Cum să fie aranjate materialele
în fișiere? Cum trebuie să fie legate
fișierele tematice de cataloage? etc.

Redacția cheamă pe bibliotecari și bi-
bliografi să facă schimb de experiență și
de păreri în ceea ce privește întocmirea
și folosirea fișierelor.

Numărul și valoarea materialelor primite
referitor la articolul lui Levin arată
activitatea bogată a practicienilor și
creșterea lor din punct de vedere al pre-
gătirii teoretice.

Discuția a arătat în mod convingător,
că problemele referitoare la legătura
dintre catalog și fișiere, precum și pro-
blema participării bibliografilor la munca
de întocmire a catalogului sistematic pre-
cum și celelalte probleme de bibliotecono-
mie, trebuie să fie rezolvate nu în mod
abstract, nu dogmatic, ci pe baza studierii
experienței avansate și pe baza cunoa-
șterii specificului diferitelor categorii de
biblioteci. Rezolvarea abstractă a pro-
blemei cu studierea insuficientă a practi-
cei bibliotecilor, poate să ducă numai la
concluzii nejuste.

După revista *Bibliotekar* Nr. 1, 1954.

Dărilor de seamă în fața cititorilor

BARBU ILINCA
îndrumător cu bibliotecile
secțiunii culturale
a sfatului popular al Capitalei

Unul dintre cele mai bune mijloace pentru a asigura o strînsă legătură între biblioteci și mase sînt dărilor de seamă ținute în fața cititorilor.

Această metodă constă în prezentarea în fața cititorilor a activității bibliotecii, desfășurată pe o anumită perioadă de timp. Dărilor de seamă trebuie să fie întocmite pe baza îndeplinirii obiectivelor înscrise în planul de muncă al bibliotecii și a cunoașterii felului în care fiecare membru al colectivului și-a îndeplinit sarcinile primite. Ele necesită o pregătire temeinică alît în ceea ce privește expunerea, cît și în vederea mobilizării cititorilor pentru a lua parte activă la discuții.

Dărilor de seamă contribuie, pe de o parte, la popularizarea activității bibliotecilor în rîndul populației cartierului, raionului sau satului, unde își desfășoară activitatea biblioteka, iar pe de altă parte au rolul de a cointeresa masele și a le atrage în munca acestora.

Dărilor de seamă în fața cititorilor au intrat de multă vreme în practica bibliotecilor din Uniunea Sovietică. Ele acordă o atenție deosebită prezentării dărilor de seamă, a căror pregătire se face din timp prin organizarea de anchete speciale în rîndul cititorilor. În acest scop se alcătuiesc chestionare în legătură cu diferite probleme ale muncii de bibliotecă, la care cititorii răspund, date care folosesc la completarea mai amplă a dărilor de seamă.

La discutarea dărilor de seamă ale bibliotecilor sovietice iau parte muncitori, funcționari și intelectuali, do-

vedind că masele largi ale cititorilor manifestă un viu interes pentru activitatea bibliotecilor. Majoritatea cititorilor cer să dea ajutor bibliotecilor constituind comitele de sprijin pe lîngă acestea.

Învățînd din bogata experiență a bibliotecilor sovietice, bibliotecile din rețeaua sfatului popular al Capitalei folosesc metoda dărilor de seamă în fața cititorilor, trimestrial și anual, cu scopul de a strînge legătura cu masele, de a le cunoaște cerințele și părerea acestora asupra activității ce se desfășoară, în vederea îmbunătățirii muncii lor.

Anul acesta bibliotecile din Capitală au acordat o importanță deosebită informării și consultării maseilor asupra activității desfășurate, pregătînd dărilor de seamă anuale potrivit instrucțiunilor date de direcția bibliotecilor din Ministerul Culturii. Bibliotecile au căutat să înfățișeze întreaga lor activitate în decursul anului 1953, să arate ce anume s-a realizat din propunerile cetățenilor făcute cu prilejul dărilor de seamă trimestriale.

Prin dărilor de seamă cititorii au fost informați asupra realizărilor obținute, precum și asupra greutăților și lipsurilor care au existat în activitatea bibliotecilor. Astfel, darea de seamă prezentată de biblioteca centrală a Capitalei a scos în evidență metodele folosite pentru creșterea numărului de cititori și pentru menținerea unui procentaj de 41% în difuzarea cărții de ideologie, știință și tehnică. De asemenea s-au arătat greutățile provenite din lipsa

unui local corespunzător, precum și lipsuri în ceea ce privește numărul redus de cititori muncitori.

Din darea de seamă (ținută de bibliotecă nr. 3 din raionul „1 Mai”, a reeșit că folosind metoda difuzării cărților la domiciliul cetățenilor, prin membrii comitetului de sprijin, au fost atrase în rândul cititorilor multe femei casnice din cartierul Colentina cu care se ține o strânsă legătură.

Biblioteca nr. 31 din raionul Lenin a oglindit în darea de seamă legătura permanentă ce o ține cu organizația de cartier P.M.R. și cu cabinetul de partid, datorită căreia a putut să-și organizeze bine munca, alături în cadrul colectivului salariat cit și a colectivului voluntar, compus din 40 de cititori. Această bibliotecă este fruntașă pe Capitală. În cursul anului 1953 fondul său de cărți a crescut la 13.000 de volume, dintre care o bună parte reprezintă cărți tehnice, necesare muncitorilor care locuiesc în cartierul Ferentari.

Realizări frumoase a obținut și biblioteca populară nr. 20 din raionul Gh. Gheorghiu-Dej, care se numără printre bibliotecile fruntașe din Capitală. În darea de seamă ea a folosit sprijinul acordat acțiunii de alfabetizare prin atragerea cetățenilor alfabetizați ca cititori ai bibliotecii.

În afară de pregătirea pentru întocmirea dărilor de seamă, bibliotecile din Capitală au acordat o atenție deosebită mobilizării cititorilor la aceste acțiuni. În acest scop au făcut anunțuri și invitații scrise, care au fost împărțite cetățenilor acasă, prin membrii colectivelor voluntare. Prin afișe expuse în locurile mai frecventate — magazine, cooperative, stații de tramvai — s-a reușit ca participarea cetățenilor să fie între 50—150.

Cea mai importantă parte a dărilor de seamă o constituie însă discuțiile participanților la aceste manifestări. Bibliotecarii au posibilitatea de a cunoaște aprecierile cititorilor asupra felului cum și-au îndeplinit sarcinile, în ceea ce privește deservi-

rea și îndrumarea cititorilor, trăgând învățăminte din părerile și propunerile lor.

La discuțiile care au urmat dărilor de seamă (ținute de bibliotecile din Capitală, participanții au arătat realizările obținute de acestea în cursul anului 1953 pentru culturalizarea maselor, precum și ajutorul personal ce l-au primit ca cititori ai bibliotecii în munca lor de zi cu zi. Astfel, muncitorul Lazăr dela uzinele „23 August” cititor al bibliotecii populare nr. 4 a arătat că datorită îndrumărilor primite a citit multe cărți care l-au ajutat la calificarea profesională. De asemenea cititorul Lăzărescu Ion a mulțumit colectivului bibliotecii nr. 31 pentru îndrumările primite în ceea ce privește alegerea cărților, care i-au dezvoltat gustul pentru citit și care l-au ajutat să-și îmbunătățească munca pe care o duce ca muncitor al întreprinderii de construcții nr. 1. Tovarășa Preda, N., casnică din cartierul Militari, absolventa a cursului de alfabetizare a devenit o cunoscătoare fruntașă a bibliotecii populare nr. 20, deoarece colectivul bibliotecii i-a recomandat cărți potrivit nivelului său, care i-au dat posibilitatea să le înțeleagă mai bine. Au fost vii dezbătute de către participanți greutățile și lipsurile constatate în activitatea bibliotecilor din Capitală. O problemă larg discutată a fost asigurarea unor condiții mai bune de funcționare a bibliotecilor de către sfaturile populare raionale. Cititorul Enache Nicolae a arătat că biblioteca raională nr. 12 din raionul Nicolae Bălcescu, nu-și poate desfășura activitatea în bune condiții, deoarece nu are decît o singură încăpere care servește și ca sală de lectură și ca depozit de cărți și ca sală de împrumut, criticînd sfatul popular raional care nu se preocupă de găsirea unui local corespunzător pentru bibliotecă.

Un deosebit interes au manifestat cititorii pentru buna aprovizionare a bibliotecilor cu cărți de largă circu-

Clădirea bibliotecii Nr. 14 din raionul „23 August” renovată prin grija comitetului de sprijin al bibliotecii

lație, cerînd să fie procurate un număr mai mare de exemplare din cărți ca de pildă: „Așa s-a călit oțelul” de N. Ostrovski, „Tinăra Gardă” de A. Faddeev, precum și operele clasicii literaturii noastre. S-a constatat că cititorii cer cărți de pedagogie și cărți pentru copii și tineret, care nu se găsesc în suficiente exemplare în bibliotecă. Problema slabei aprovizionări cu cărți tehnice, legate de specificul cartierului, a fost de asemenea ridicată de participanți. Tovarășul Fota, muncitor la uzinele „Clement Gotwald”, cititor al bibliotecii populare nr. 20, a spus că în bibliotecă se găsesc într-adevăr multe cărți tehnice, dar ele au un nivel prea ridicat pentru majoritatea cititorilor acestei bibliotecă. Lipsesc Călăuzele I. D. T., care i-ar putea ajuta pe muncitori la însușirea procesului de producție.

Cititorii bibliotecii centrale a Capitalei au sesizat lipsa colectivului secției de cataloage, care pune cu înțiriere în circulație cărțile noi achiziționate.

S-a mai discutat și problema nerestituirii la timp a cărților împrumutate de cititori, arătându-se că bibliotecarii trebuie să se preocupe de educarea cititorilor în spiritul păstrării și îngrijirii cărților, precum și a înapoierii lor la termenul fixat. Unii cititori au propus ca în acest scop să se folosească gazetele cetățenești, la care să se afișeze listele cu numele acelor care nu au restituit cărțile la timp.

Alte discuții au fost purtate asupra telului cum unele comitete de sprijin înțeleg să-și ducă activitatea. Cititorul Ionescu T. de la bibliotecă populară nr. 1, raionul Grivița Roșie, a criticat comitetul de sprijin care nu a lucrat organizat și propune să se în-

tocmească un plan de muncă concret pentru ca sprijinul dat bibliotecii să fie cât mai rodnic.

Dărilor de seamă ținute la sfârșitul anului 1953 și-au atins în mare măsură scopul, mulți cetățeni oferind sprijinul lor bibliotecilor și făcând propuneri concrete pentru îmbunătățirea activității acestora.

Totuși putem arăta ca o lipsă serioasă a acestor manifestări faptul că unele biblioteci nu au antrenat la discuții un număr mare de participanți. Astfel, la darea de seamă ținută de biblioteca centrală a Capitalei au luat cuvântul puțini cititori ceea ce a dovedit că biblioteca nu a reușit încă să aibă o legătură strânsă cu masele, să și le apropie și să le cointerezeze în activitatea ei.

De asemenea o parte din discuțiile purtate la dările de seamă, au scos în evidență mai mult probleme de ordin organizatoric, fără a veni efectiv în ajutorul bibliotecilor. Pentru a le arăta lipsurile personale în munca cu cartea și în comportarea lor față de cerințele cititorilor.

Ținând seama de experiența căpătată pînă acum de bibliotecile din Capitală, în ceea ce privește organizarea dărilor de seamă în fața cititorilor este necesar ca pe viitor să li se acorde o atenție mai mare, atît în ceea ce privește întocmirea lor în spirit critic și autocritic, cît și a antrenării maselor la participarea activă la discuții.

Un mijloc de a ilustra mai bine problemele care trebuiesc discutate cu cititorii în cadrul dărilor de seamă, îl constituie folosirea de grafice cuprinzînd date și cifre referitoare la creșterea numărului cititorilor, a cărților citite, etc.

Și noi ca activiști ai serviciului bibliotecilor din secțiunea culturală a sfatului popular al Capitalei, trebuie să intensificăm munca de îndrumare și control a bibliotecilor noastre, pentru a le arăta cum trebuie să atragă masele în activitatea lor, în scopul îmbunătățirii conținutului muncii cu cartea.

O acțiune consacrată comemorării eroicelor lupte de la Grivița Roșie, la biblioteca nr. 31 din Capitală

În cadrul acțiunilor pentru comemorarea a 21 de ani de la eroicele lupte ale muncitorilor cefești și petroliști din februarie 1933, colectivul bibliotecii raionale nr. 31 din Capitală a inițiat organizarea unei manifestări de masă cu cititorii pentru evocarea acestui important eveniment din istoria țării noastre și pentru popularizarea eroilor clasei muncitoare care au fost în primele rânduri în luptele de la Grivița.

În acest scop, încă din luna ianuarie, colectivul bibliotecii și-a întocmit un plan de acțiune cuprinzând două puncte principale: 1) organizarea unei expoziții de cărți pe tema: „Să cunoaștem trecutul de luptă al clasei muncitoare din țara noastră”, și 2) O întâlnire între cititorii bibliotecii și unul dintre luptătorii din februarie 1933.

În ziua de 1 februarie a. c. expoziția de cărți, aranjată în sala de lectură a bibliotecii, a fost deschisă în prezența a numeroși cititori, care au urmărit cu viu interes cărțile expuse, interesându-se asupra literaturii inspirate din luptele eroice ale poporului muncitor.

În cadrul expoziției un loc central l-a ocupat albumul „20 de ani de la eroicele lupte ale muncitorilor cefești 1933—1953”. Documente din Istoria Partidului Comunist din România, lucrări ale tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și alte lucrări care tratează probleme ale vieții de partid. De asemenea printre cărțile expuse figurau cărți și broșuri cum sunt „Povestiri” de Vasile Bigu, poemul „Urmașii lui Roaită” de Ștefan Iureș, primele două volume din trilogia „Grivița”, „Sfârșitul jal-

belor” și „Marea pregătire” de Al. Jar, „Soarele din anii grei” de A. G. Vaida, „Uzina vie” de Al. Sahia, etc., cărți care oglindesc aspecte din trecutul de luptă al muncitorilor cefești împotriva asuprii și exploatării capitaliste. Mulți dintre vizitatorii expoziției printre care muncitorul Siliceanu Ion, Gîrleanu Ion muncitor la cooperativa „Manotehnica”, stahanovistul Tisu Florea strungar la Grivița Roșie și stahanovista Iordănescu Elena, după ce au vizitat expoziția și-au luat însemnări despre cărțile expuse, adresându-se apoi bibliotecii pentru a le împrumuta.

Pentru întâlnirea cititorilor cu un fruntaș al luptei cefeștilor de la Grivița, colectivul bibliotecii raionale nr. 31 a invitat pe tovarășul Bigu Vasile, cunoscut cititorilor bibliotecii și ca autor al volumului „Povestiri”.

Tovarășul Bigu a primit cu multă dragoste să vină în mijlocul cititorilor din cartierul Ferentari. Pregătirea întâlnirii a fost sprijinită de organizația de bază P.M.R. din cartier împreună cu colectivul voluntar al bibliotecii și cu participarea celor mai buni cititori. Au fost din timp luate o serie de măsuri organizatorice, făcându-se o intensă agitație în cartier în jurul acestei manifestări.

În cadrul măsurilor pentru mobilizarea participanților s-a dat o deosebită atenție atragerii stahanoviștilor și fruntașilor în producție de la întreprinderile din cartier, precum și a deputaților din sfatul popular raional.

În ziua întâlnirii au fost de față peste 150 de persoane, muncitori, muncitoare, funcționari, elevi și pionieri, cititori ai bibliotecii, dornici de a sta de vorbă cu „moș Bigu” așa

cum este numit de muncitorii ceferiști.

Responsabilul bibliotecii nr. 31, tovarășul Ion Aiacoșoiaiei a lămurit în câteva cuvinte scopul urmărit de bibliotecă prin această întâlnire, prezentând cititorilor după aceea pe vorbitor, care este unul din cei ce s-au găsit în rândurile luptătorilor de la Grivița Roșie.

Luind cuvântul, tovarășul Bigu Vasile a arătat situația politică și economică din preajma anului 1933, când clasa muncitoare, condusă de Partidul Comunist din România, s-a ridicat împotriva fascismului și a agresiunii pe care imperialismul mondial o uneltea împotriva Uniunii Sovietice. Vorbitorul a scos în evidență eroismul celor mai buni fii ai poporului muncitor, care s-au jertfit pentru o viață mai bună, împotriva exploatării burghezo-moșierești și a înrobirii economice de către capitalul internațional. Evocând sfârșitul tragic al tinărului U.T.C.-ist Vasile Roaită, tovarășul Bigu a îndemnat tineretul la luptă pentru înfăptuirea mărețului tel, pentru care s-a jertfit Vasile Roaită.

Descrierea faptelor trăite de povestitor, în cuvinte pline de avânt și direcție, au trezit în rândurile ascultătorilor un interes deosebit pentru lectura cărților care oglindesc aspecte din istoria luptei revoluționare a clasei muncitoare din țara noastră.

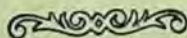
În discuțiile care au urmat, participanții mai vîrstnici, martori și ei ai evenimentelor din ianuarie-februarie 1933, au arătat influența grevei de la Grivița Roșie asupra muncitorilor și a maselor largi ale populației din Capitală. Astfel, tovarășa Andreescu Maria, pensionară, a arătat cum femeile și micii meseriași din cartierul Obor, alăturîndu-se luptei ceferiștilor de la Grivița au contribuit prin toate mijloacele la aprovizionarea greviștilor cu alimente.

Tovarășa Moga Caliopi, soție de ceferist, mamă a șase copii, a subliniat faptele reale povestite de tovarășul Bigu Vasile, arătînd în același timp și suferințele pe care familia ei le-a îndurat cu prilejul evenimentelor din ianuarie—februarie 1933, cînd guvernul reacționar din vremea aceea, a dezlănțuit cea mai cruntă teroare împotriva muncitorilor care-și apărau drepturile.

Un alt vorbitor, tovarășul Kaufman Emanoil, a arătat printre altele că luptele din februarie 1933 cît și luptele desfășurate în anii următori au demonstrat că Partidul Comunist, organizatorul luptei muncitorilor împotriva exploatării burghezo-moșierești și înrobirii economice a țării de către imperialiști, este singurul apărător al intereselor poporului și singurul luptător pentru o viață mai bună a oamenilor muncii. El a recomandat ascultătorilor lectura volumului „Povestiri” a tovarășului Bigu Vasile, „Sfârșitul jalbelor” și „Marea pregătire” de Al. Jar, în care se pot vedea diferitele aspecte ale desfășurării grevei de la Grivița, precum și influența ei asupra muncitorilor din întreaga țară.

Expunerea tovarășului Bigu Vasile și discuțiile purtate au stîrnit curiozitatea și interesul ascultătorilor pentru lectura cărților inspirate din istoria luptei revoluționare a clasei muncitoare din țara noastră. În urma acestei acțiuni biblioteca a difuzat un număr mare de exemplare din aceste cărți, precum și o serie de cărți și broșuri legate de trecutul de luptă al partidului.

Ședința s-a încheiat cu angajamente luate de numeroși participanți de a citi tot mai multe cărți care oglindesc eroismul clasei noastre muncitoare, cărți care constituie pilde și îndemn în lupta pentru pace și socialism.

Din activitatea **BIBLIOTECILOR SINDICALE**

Munca cu cartea la unitățile alimentare și piscicole din raionul Brăila

BOROȘ ROZALIA
bibliotecara clubului „23 August”
Brăila

Una din sarcinile principale ale bibliotecii noastre este îndrumarea bibliotecilor din întreprinderile alimentare din raionul Brăila. Unele dintre acestea dispun de importante fonduri de cărți variind între 1500—2.000 volume, iar activitatea lor în rindurile cititorilor îmbracă diferite forme.

Dat fiind faptul că responsabilii acestor biblioteci sunt recrutați din rîndul muncitorilor aflați în producție și nu au o pregătire profesională în munca cu cartea, noi am căutat să venim în permanență în ajutorul lor, îndrumîndu-i în vederea organizării unei activități cit mai corespunzătoare cu sarcinile ce le revin.

Acest ajutor a contribuit în bună parte ca cele mai multe din aceste biblioteci să-și îmbunătățească activitatea în ultimul timp și să realizeze succese care să se oglindească în creșterea treptată a numărului de cititori și a numărului cărților difuzate.

Astfel, am dat ajutor bibliotecii fabricii „Orezul” ca să-și formeze un colectiv voluntar, ceea ce a avut ca urmare că biblioteca și-a putut intensifica munca pentru popularizarea cărților și atragerea de noi cititori din rîndurile muncitorilor. Odată cu alcătuirea colectivului am îndrumat pe

bibliotecară să aranjeze cele 1700 volume ale bibliotecii conform cu regulile clasificării zecimale. Astăzi bibliotecara știe să-și aranjeze singura cărțile și să țină evidența lor. De asemenea, am îndrumat pe bibliotecară în organizarea unor acțiuni de masă. Un succes deosebit a înregistrat biblioteca fabricii „Orezul”, prin organizarea prezentării romanului „Stepan Coloiughin” de Vasiliu Grossmann. Prezentarea a fost ținută în cadrul brigăzii de tineret a întreprinderii în prezența a 30 de tineri, care au luat parte la discuții cu multă însuflețire, ridicînd diferite probleme în legătură cu participarea tineretului la lupta pentru făurirea unei vieți fericite poporului muncitor.

O altă metodă care a dat rezultate bune la această bibliotecă sînt cercurile de citit, unde se fac în mod regulat lecturi din presă, în special articole care tratează probleme legate de specificul de producție al acestei întreprinderi.

Un sprijin asemănător a mai dat biblioteca noastră și altor biblioteci, ca de pildă la S. I. P., moara „N. Bălcescu”, care în prezent duce o activitate susținută în rîndurile cititorilor, organizînd recenzii și cercuri de citit în care sînt atrași din zi în zi mai mulți cititori.

INDRUMAREA BIBLIOTECILOR MOBILE

O latură principală în activitatea noastră o constituie organizarea de biblioteci mobile pentru unitățile care având un număr mic de salariați nu-și pot procura biblioteci proprii.

O astfel de bibliotecă mobilă a fost alcătuită și trimisă la fabrica „7 Noiembrie”, fiind încredințată tovarăsei Țigănuș Stela. Cele 85 de volume care formează bibliotecă mobilă sînt preschimbate în fiecare lună.

Aici bibliotecara a reușit să organizeze o activitate vie, antrenînd la citit mulți muncitori din fabrică.

În cadrul cercurilor de citit se fac săptămînal lecturi din cărți și broșuri de actualitate și se prelucrează Hotărîrile partidului și guvernului, sau articole principale din presa de partid.

Astfel, la cercurile de citit de la fabrica „7 Noiembrie” s-au citit fragmente din romanele „Așa s-a călit oțelul” de N. Ostrovski, „Ținăra Gardă” de A. Fadeev și din broșura „Muncitorii din industria alimentară luptă pentru produse mai multe și mai bune” de I. Tărău. Cercurile de citit activează în deosebi în timpul pauzelor de producție.

Bibliotecara Țigănuș Stela a mai organizat și recenzii. Ultima recenzie s-a ținut despre romanul lui Vasilii Grosman „Ștepan Colciughin” la care au luat parte 25 de muncitori. După recenzie, majoritatea din cei prezenți au cerut la bibliotecă cartea.

Prin convorbiri de la om la om tovarășa Țigănuș Stela a reușit să atragă cititori permanenți la bibliotecă. În această muncă este ajutată de cititori fruntași cum sînt stahanovista Ghidiu Ioana sau Nicolaș Domnica. Ele au popularizat în rîndurile muncitorilor din fabrică aproape toate cărțile pe care le-au citit, iar tovarășa Ghidiu a povestit tovarășilor ei de muncă cît de mult i-au ajutat la ridicarea nivelului profesional cărțile „Ștepanoviștii din Moscova” și „Mun-

cătorii din industria alimentară luptă pentru produse mai multe și mai bune”.

Din sarcinile de muncă ale bibliotecii noastre mai fac parte și organizarea și îndrumarea activității cu cartea în sectorul piscicol, care se desfășoară conform specificului acestui sector. Unitățile piscicole fiind așezate la o distanță mare de oraș, le este foarte greu de a se aproviziona singure cu cărți. De aceea bibliotecă noastră are sarcina de a le aproviziona în mod regulat cu cărți. În prezent cele 11 unități au fost înzestrate cu biblioteci mobile, a căror preschimbare se face în mod regulat.

Bibliotecile mobile sînt încredințate unor responsabili aleși din mijlocul muncitorilor, care dovedesc că sînt pătrunși de dragoste pentru carte.

Fiecare bibliotecă mobilă numără între 30—40 cărți și broșuri alese în așa fel, încît ele să atragă și să intereseze pe cititorii din acest sector. Predarea bibliotecilor se face pe bază de borderou, ceea ce ne permite să avem o evidență clară a cărților aflate la bibliotecile mobile.

Ținînd seamă că o bună parte a muncitorilor pescari citesc în limba rusă, ne-am îngrijit ca în bibliotecile mobile să se găsească un număr suficient de cărți în limba rusă.

În fiecare lună, la preschimbarea cărților, noi cerem responsabililor bibliotecilor mobile să ne pună la dispoziție date cu privire la felul cum au circulat cărțile și cum au fost primite de cititori. În felul acesta noi ne orientăm în alegerea cărților pe care le preschimbăm.

Dintre cele 11 biblioteci din sectorul piscicol, cea mai bună este bibliotecă secției piscicole „Serbanul” unde este responsabil tovarășul Tache Custură. Printre alte forme de popularizare tovarășul Custură folosește recenziile de cărți. În ultimul timp a avut loc la această secție recenzia romanului „Ștanița plutitoare” de V.

Zacrutchin, în limba rusă. Prezentarea recenziei a revenit tovarăsei Ehor Maria, responsabilă secției culturale a Sindicatului Alimentar.

O activitate satisfăcătoare se desfășoară și la secția piscicolă, din comuna Boul unde biblioteca e condusă de tovarășul Popov Gheorghe. Și aici au avut loc recenzii de cărți care au atras un mare număr de participanți, din care cei mai mulți au devenit cititori regulați ai bibliotecii. Unul din aceștia este și tovarășul Mihai Osipov care aplicând cunoștințele căpătate din cărțile citite a devenit fruntaș în muncă. Printre cărțile citite de acesta sunt „Metode sovietice în pescuit și piscicultură“ de I. Cain, E. Tertîșcu și S. Costenco, și altele. De curînd tovarășul Osipov a propus bibliotecii să organizeze recenzia cărții „Stanița plutitoare“ de V. Zacrutchin, care interesează pe muncitorii pescari.

Popularizarea cărților cu ajutorul recenziilor va avea un succes și mai mare dacă se vor organiza cercuri de citit. Deocamdată nu există decît un singur cerc de citit în cadrul secției Zagna Vilciu, cu toate că cea mai mare parte a responsabililor bibliotecilor mobile și-au luat mai de mult angajamentul să organizeze cercuri de citit în unitățile lor.

În ceea ce ne privește, ne propunem să intensificăm legăturile cu unitățile piscicole, pentru a putea ajuta în mod mai activ la îmbunătățirea muncii bibliotecilor respective. Deocamdată, pînă la ivirea condițiilor mai bune de deplasare și pentru a da posibilitatea muncitorilor pescari să fie la curent cu cărțile noi apărute și care se află în biblioteca noastră, am luat hotărîrea să trimitem secțiilor piscicole liste cu ultimele noutăți. În felul acesta muncitorii pescari vor putea să-și aleagă cărțile care le plac, comunicîndu-le responsabililor bibliotecii, iar aceștia ni le vor cere nouă ca să le trimitem la primul prilej.

În afară de activitatea de îndrumare a bibliotecilor dela unitățile in-

dustriei alimentare și din sectorul piscicol, biblioteca noastră duce muncă de zi de zi în rîndurile cititorilor săi.

Una din formele de activitate pe care le-am dezvoltat mai mult, a fost prezentarea de recenzii care sînt mult apreciate de muncitori și au avut ca rezultat mărirea numărului de cititori. Aceste acțiuni le organizăm de obicei și cu ajutorul bibliotecilor dela alte unități ale noastre, care participă împreună cu cititorii lor.

În ultimul trimestru al anului trecut am organizat recenzia cărții „Oameni de azi“ de C. Sîdicov, iar în luna noiembrie, biblioteca clubului nostru, continuîndu-și activitatea de sprijinire a campaniei electorale pentru alegerea de deputați în sfaturile populare, a organizat o reușită seară literară, cu care ocazie s-a prezentat cartea „Votez pentru prima oară“ de Octav Pancu-Iași. A urmat în decembrie recenzia cărții „Spartacus“ de R. Giovagnoli.

La sfîrșitul anului 1953 am organizat și o întîlnire cu cititorii noștri, cerîndu-le să ne ajute cu sfatul și cu critica la întocmirea planului nostru de muncă pentru anul 1954. La această conslătuire, între alții care au luat cuvîntul, a fost și tovarășa Eugenia Apostol dela fabrica de biscuiți „7 Noembrie“ care a subliniat faptul că din biblioteca noastră lipsesc cărți în legătură cu specificul de producție al sectorului de panificație. Observația tovarăsei Eugenia Apostol a fost găsită justă și de aceea biblioteca și-a procurat imediat o serie de lucrări din acest domeniu.

Popularizarea cărților o facem și prin articole la gazeta de perete, unde apar destul de des impresiile cititorilor asupra cărților citite.

De asemenea, noi participăm la ședințele sindicale regionale și raionale, cu care prilej luăm contact cu tovarășii care vin dela diferite unități și cărora le comunicăm ce cărți noi au intrat în bibliotecă. Pe de altă

parte, cunoscînd tematica și obiectivele urmărite prin ședința respectivă, noi pregătim cărți legate de aceste probleme și le distribuim chiar în acea ședință. Un exemplu putem da dela ședința convocată de sindicalul nostru raional în problema măsurilor pentru protecția muncii. La această ședință noi am recomandat participanților cărțile „Tehnica securității muncii” și „Norme generale de securitate” a căror lectură a ajutat pe unii activiști sindicali să rezolve în mod just sarcinile lor în această problemă.

O preocupare importantă a noastră este și munca cu cartea în rîndurile copiilor și tineretului. La biblioteca noastră vin mulți cititori tineri dela școlile elementare în care învață numeroși copii de muncitori pescari. Pentru aceștia noi organizăm în fiecare lună citiri regulate din cărți pentru copii. În ultimul timp s-au citit fragmente din „Cei trei voinici” de Al. C. Constantinescu, „Procesul” și „Școlarul roșu” de A. G. Vaida, „Clocot Voinicului” de A. Jipa.

În cadrul activității cu copiii am prezentat și unele recenzii de cărți în limba rusă, deoarece limba de predare la școlile unde învață fiii muncitorilor pescari este limba rusă — limba lor maternă. Recenziile au fost ținute de cîte unul din profesorii de limba rusă de la aceste școli. Tot cu ajutorul acestor profesori se face și alegerea fragmentelor din cărțile de limba rusă, care se citesc în cercurile de citit.

Cu toate aceste realizări înrumbate, sînt și unele lipsuri a căror lichidare urgentă a și început în bună parte.

Cea mai serioasă problemă este fondul prea mic de cărți al bibliotecii noastre care nu mai poate corespunde sarcinilor noastre în prezent. Aceasta se datorește faptului că pînă acum clubul nostru nu a avut alocat în bugetul său nici un fond pentru bibliotecă.

Pentru anul 1954 ne-am propus să îmbogățim biblioteca noastră în așa fel ca să putem avea la sfîrșitul anului cel puțin 10.000 de volume.

O lipsă a noastră este că în munca de îndrumare a bibliotecilor, mai ales al celor din sectorul piscicol, ne-am înmulțit să cerem date informative de pe teren, în loc să ne deplasăm pentru a cerceta la fața locului cum merg lucrurile în realitate. În viitor va trebui să intensificăm deplasările în satele pescărești unde se simte mai multă nevoie de îndrumare. Faptul că în acest sector se duce o slabă activitate cu cercurile de citit arată că nu am reușit să lămurim pe bibliotecari despre importanța organizării acestora.

O altă lipsă a bibliotecii noastre este neținerea unei juste evidențe a cititorilor. Sperăm ca în scurt timp să punem la punct evidența strictă a cititorilor.

Anul 1954 trebuie să fie pentru noi anul lichidării tuturor lipsurilor — anul unor noi succese în munca pentru răspîndirea cărților în rîndurile oamenilor muncii din sectoarele noastre de producție.

Din corespondențele noastre

Cum am îndrumat biblioteca sătească din Măxineni

În urma deplasărilor făcute la bibliotecile din raionul nostru, am constatat că biblioteca sătească din Măxineni avea o activitate foarte slabă. Analizând cauzele am văzut că se datorau și faptului că nu am acordat nici un sprijin acestei biblioteci dela înființarea ei.

De aceea am hotărât să revin în această comună și să stau mai multe zile pentru a ajuta în mod practic pe bibliotecară, care era nouă în muncă.

La începutul lunii ianuarie am venit din nou la biblioteca sătească din Măxineni. În bibliotecă era frig, pentru că nu era sobă. Cărțile erau răvășite în rafturi. Pînă la data de 13 ianuarie bibliotecă nu înregistrase nici un cititor.

Împreună cu bibliotecara, Brașoveanu Felicia, am mers la sfatul popular comună, unde am arătat situația în care se găsește biblioteca. Am primit tot sprijinul sfatului popular, care a pus la dispoziția bibliotecii o altă cameră cu sobă, în aceeași clădire. Pentru a putea dezvolta activitatea bibliotecii, era necesară alcătuirea unui colectiv voluntar de muncă, care să ajute pe bibliotecară în organizarea acțiunilor de masă pentru popularizarea și difuzarea cărților.

Pentru aceasta am luat legătură cu organizația U.T.M. din comună și cu școala, care ne-au recomandat pentru colectivul bibliotecii cîțiva din cei mai buni utemiști și elevi.

Deoarece biblioteca nu avea întocmit încă un plan de muncă, am ajutat-o pe tovarășa Brașoveanu să alcătuiască acest plan în care și-a înscris următoarele obiective: sprijinirea campaniei însămînțării de primăvară, popularizarea cărților agrotehnice, atragerea cititorilor

maturi la bibliotecă și îndrumarea lecturii cititorilor.

În timpul cit am stat la bibliotecă, am organizat recenziile unei cărți pentru copii. Am ales pentru aceasta povestea „Fața babei și fața moșneagului” de I. Creangă. Cu ajutorul conducerii școlii elementare din comună am mobilizat 85 de copii care au fost bucuroși de această acțiune. Ei și-au exprimat dorința de a li se prezenta și alte cărți de copil. Cu această ocazie am organizat în sala bibliotecii un stand cu cărți pentru copii care a fost cercetat cu interes după terminarea recenziei. Numeroși copii s-au înscris ca cititori împrumutînd imediat cărți, ca de pildă: „Povești și povești” de V. Bianchi, „Emelia vînătorul” de Mamin Sibiriac, „Micul patriot” de A. G. Vaida, „Pavlic Morozov” de P. Gubarev, „Timur și băieții lui” de A. Gaidar, „Cei trei voinici” de Al. Constantinescu, „Povești la focuri de tabără” de E. Camilar.

În vederea sprijinirii campaniei însămînțării de primăvară am ales din fondul bibliotecii cîteva exemplare din broșurile „Lucrările solului” de N. S. Socolov, „Să însămînțăm la timp ogoarele de primăvară” și „Cum trebuie să lucrăm pămîntul primăvara” de Ing. P. Stănculescu, „Băligarul și întrebunțarea lui” și alte cărți care vorbesc despre foloasele arăturii cu mașini și unelte mecanizate, precum și romane ca: „Dreptate” de Petru Dumitriu, „Pămînt desțelenit” de M. Solohov, „Cavalerul stelei de aur” de S. Babaevski. Am propus ca aceste cărți, să fie prezentate pe rînd, în fața țărănilor muncitori din comună, în vederea popularizării lor.

După plecarea mea din comună, am

primit din partea bibliotecarei un raport de activitate, din care reeșea că numai în 14 zile biblioteca a înregistrat 178 cititori noi înscriși, dintre care 52 țărani muncitori și 126 copii și elevi, numărul cărților împrumutate în această perioadă ridicându-se la 384.

Din colectivul de elevi și pionieri s-au

evidențiat pionierii Postolache Alexandru, Diveică Maria, Ichim Nicolau, care au difuzat cartea acasă la țărani muncitori din comună.

FERENICHI CONSTANTINA,
din colectivul bibliotecii centrale raionale
Brăila, regiunea Galați

Activitatea bibliotecii în pregătirea campaniei agricole de primăvară

Începând din luna februarie, țărani muncitori din comuna Dobroești-Fundeni, îndrumați de organizația de bază P. M. R. și sfatul popular comunal și-au intensificat pregătirile pentru apropiata campanie a muncilor agricole de primăvară.

În cadrul acestor pregătiri, un ajutor prețios îl dă biblioteca căminului cultural din comună, care a prevăzut în planul său de muncă pentru această perioadă o serie de măsuri concrete, menite să sprijine țărănimea muncitoare în însușirea și aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, ceea ce asigură obținerea recoltelor sporite la hectar.

Pentru aceasta, biblioteca acordă o mare atenție popularizării cărților și broșurilor agrotehnice legate de muncile agricole de primăvară. Tovarășul Nicolae Prodan, bibliotecarul căminului cultural, a amenajat în acest scop în sala bibliotecii o expoziție de cărți agrotehnice pe tema „Să îndeplinim la timp și în bune condițiuni muncile agricole de primăvară”. Aici au fost expuse o serie de cărți și broșuri agrotehnice ca: „Să însămânțăm la timp ogcarele de primăvară” de ing. P. Stănculescu, „Iarovizarea grâului, orzului, ovăzului și meiului” de T. D. Lisenco, „3200 kilograme grâu de primăvară la hectar” de D. Rubțov, „Cum trebuie să lucrăm pământul primăvara”, „Pregătirea semințelor pentru însămânțări” de I. Sirovatschi, etc., cărți legate de însămânțări, principala muncă ce se execută primăvara.

Tot în vederea unei largi popularizări a cărților agrotehnice, bibliotecarul căminului cultural și membrii din colectivul bibliotecii, ca deputata Dumitru Dumitrica, Bujoreanu Vasile, Mihai Nicolae, etc. au scris scurte recenzii și prezentări de cărți care au fost expuse la gazeta cetățenească. Articolul „Ce să citim” scris de pildă de tovarășul Bujoreanu Vasile, membru în întovărășirea agricolă, se referă la o serie de cărți pe care le-a citit și folosește culese de pe urma lor.

O rodnică activitate desfășoară biblioteca căminului cultural din Dobroești-Fundeni prin distribuirea cărților acasă la cititori. În această direcție un merit deosebit revine țăranilor muncitori Georgescu Ecaterina, Jelescu Maria, Iordan Tudora, Chiriță Moise și alții, membrii ai colectivului de muncă, care adesea merg acasă la cetățeni pentru a discuta cu aceștia despre importanța cărților agrotehnice, recomandându-le în același timp cărți potrivite preocupărilor și planului de cultură al fiecăruia.

În cercurile de citit organizate de bibliotecă se studiază numeroase cărți și broșuri agrotehnice. În ultima vreme s-au studiat în mod temeinic „Regulile agrotehnice pentru principalele plante de cultură” și „Legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor, în anii 1954-1956, în Republica Populară Română”.

Pentru a ține pe țăranii muncitori la curent cu desfășurarea campaniei și cu

muncile agricole care trebuie efectuate în fiecare etapă, în cercurile de citit se va continua cu regularitate citirea presei. În special, se vor citi din ziare materialele publicate la rubrica care cuprinde sfaturi agricole necesare bune; desfășurări a muncilor agricole de primăvară. De asemenea, pentru mobilizarea țăranilor muncitori la îndeplinirea sarcinilor ce le stau în față, se vor expune zilnic în vitrina de ziare din fața căminului cultural, articole decupate din ziare, înfățișând aspecte din diferite colțuri ale țării, de felul cum se desfășoară muncile de primăvară în sectorul socialist al agriculturii și aspecte mobilizatoare din gospodăriile individuale.

O atenție deosebită acordă biblioteca cursanților cercului agrotehnic cărora le pune la dispoziție bibliografia necesară.

Prin diferitele acțiuni organizate de biblioteca căminului cultural din Dobroești-Fundeni, ea a contribuit ca numeroși țărani muncitori să se îngrijească din vreme de repararea uneltelor agricole, de selecționarea semințelor, ducerea gunoului pe cimp, etc., munci în care s-au evidențiat unii din cei mai buni cititori ai bibliotecii cum sînt țăranii muncitori Chiriță Moise, Bratu Virlean, Mihai Nicolae, Bratu Tone și alții.

GLEB STATNIC
corespondent.

Intrecerile dintre bibliotecile din regiunea Arad

Ținînd seamă că una din sarcinile importante ce revin bibliotecilor de la sate, de a răspîndi cărțile care propăgă cunoștințe înaintate despre cultivarea pămîntului, biblioteca centrală regională a inițiat o întrecere între toate bibliotecile din regiune, cu scopul îmbunătățirii activității bibliotecilor raionale și satești.

Folosind experiența acumulată cu ocazia concursului desfășurat anul trecut între bibliotecile centrale din întreaga țară, am stabilit ca obiective principale ale întrecerii răspîndirea cărților politice, literare, științifice și agrotehnice în rîndul țăranilor muncitoare, organizarea acțiunilor de masă cu cititorii și ridicarea numărului de cititori cu 50% față de sfîrșitul anului 1953.

De asemenea, fiindcă în multe biblioteci nu s-a dus o muncă serioasă cu cititorii pentru înapoierea cărților la timp și în bună stare, am fixat totodată ca punct de întrecere și respectarea termenului de restituire a cărților, prevăzută de regulamentul de funcționare al bibliotecilor

O comisie centrală de întrecere pe regiune, formată din șeful secțiunii culturale regionale, îndrumătorul cu biblio-

tecile pe regiune, directorul bibliotecii centrale regionale, bibliotecarul șef al bibliotecii centrale regionale și șefii secțiilor culturale raionale din cele șase raioane ale regiunii va urmări buna desfășurare a întrecerii și va controla activitatea bibliotecilor conform sarcinilor pe care le trasează secțiunea culturală regională.

Intrecerea va avea patru etape în cadrul cărora se vor organiza schimburi de experiență între bibliotecile raionale și satești din raioanele Cr'ș, Gurahonț, Lipova și Ineu. La sfîrșitul fiecărei etape se va analiza munca depusă în etapa parcursă și rezultatele obținute și se vor evidenția bibliotecarii cu cea mai bună activitate, dîndu-se totodată și îndrumări în legătură cu desfășurarea viitoarei etape.

La încheierea întrecerii între bibliotecile din regiune se vor decerna premii în bani și cărți bibliotecilor fruntașe. Cu sprijinul secțiunii culturale a sfatului popular regional vom înmîna și un drapel pentru bibliotecă raională sau satească fruntașă în întrecerea pe regiune.

TĂNTZER IOAN
directorul bibliotecii centrale regionale
Arad

PARTIDE COMUNISTE ȘI MUNCITOREȘTI

Documente din Istoria Partidului Comunist din România 1923—1928 (Vol. II). București, Editura pentru Literatură Politică, 1953, 678 pag., 16,70 lei.

Volumul II „Documente din Istoria Partidului Comunist din România” (1923—1928) cuprinde materiale documentare din perioada stabilizării relative și parțiale a capitalismului, cind burghezia și moșierimea trec la contraofensivă și reușesc cu ajutorul social-democraților să stăvilească vremele avântul revoluționar al maselor muncitoare.

Documentele oglindesc lupta P.C.R. pentru unitatea sindicală, lupta maselor muncitoare conduse de partid în condițiile cruntei ilegalități și felul în care a fost folosită experiența P.C.U.S. în îmbinarea luptei ilegale cu munca legală, împotriva ofensivei claselor exploatare. Acest volum cuprinde documente ale Congresului al III-lea al Partidului Comunist din România, reflectă lupta P.C.R. împotriva tendințelor legaliste, lichidatoriste și a altor manifestări oportuniste din sinul partidului, lupta pentru bolșevizarea partidului și arată necesitatea întăririi muncii ideologice. Acest volum cuprinde de asemenea documente ale Congresului al IV-lea al Partidului Comunist din România care a pus sarcina mobilizării maselor împotriva pregătirii războiului antisovietic.

Volumul II „Documente din Istoria Partidului Comunist din România” arată oamenilor muncii din Patria noastră că lupta hotărâtă și principală dusă de P.C.R. pentru unitatea clasei muncitoare și puritatea ideologică a dezvoltat și întărit legăturile sale cu masele și rolul său conducător, care s-a afirmat în mod strălucit în tot cursul ulterior al istoriei sale glorioase.

Institutul de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R.

(Introducere la „Documente din Istoria Partidului Comunist din România 1923-1928)

CONSTRUIREA SOCIALISMULUI ÎN R.P.R.

PETRESCU CEZAR: Oamenii de cultură înaintați, mândria națională a poporului român. București, Editura pentru Literatură Politică, 1954, 40 pag., 80 bani. Scriitorul Cezar Petrescu tratează în această broșură problema dezvoltării și cinstirii culturii patriei noastre în condițiile regimului de democrație populară și rolul înaintat ce revine oamenilor de cultură în construirea unei vieți noi și înfloritoare în patria noastră.

Autorul amintește despre starea de decădere a culturii noastre în timpul burghezo-moșierimii, starea de umilire și dispreț în care se afla intelectualitatea cinstită, muncitoare și creatoare, perfida și sistematică înălturare a scriitorilor, a savanților, a artiștilor de tot felul de îndată ce deveneau suspecti pentru preocupările lor progresiste. Niciodată nu vor putea fi uitate disprețul și desconsiderarea ucigătoare ale oficialității burgheze față de genul unor mari scriitori ca Eminescu, Caragiale, sau totala nepăsare arătată unor savanți ca doctorul Levadiși, Emil Racoviță și alții care au luptat pentru triumful științei și al progresului, dar pe care guvernele de altădată i-au nesocotit simțindu-i să ducă o existență chinuită sau să se expatrieze departe de țară.

Asemenea scriitori și oameni de știință au ținut parte poporului, au zăgrăvit viața lui oropsită și au luptat să-l apere de exploatarea și împilarea claselor stăpînitoare. Aceasta a fost atitudinea unui Eminescu, Creangă, Vlahuță, Coșbuc, Caragiale și a multor scriitori ieșiți din mijlocul poporului care au folosit arta lor pentru a-și manifesta ura împotriva netrebniciei celor care se aflau la conducerea țării.

În continuare, scriitorul analizează condițiile de astăzi ale culturii noastre naționale, posibilitățile ei largi de a se dezvolta sub îndrumarea și grija Partidului, constatînd că cultura „a fost în sfîrșit redată poporului”. Aspectele cele mai caracteristice ale culturii patriei noastre sînt cărțile tipărite în zeci de mii de exemplare, teatrele, expozițiile de artă plastică, muzeele, concertele, etc. aflate la dispoziția poporului și care oferă posibilitatea unui contact nemijlocit între crea-

torii tuturor genurilor de artă și inasele largi ale poporului. În felul acesta, regimul popular de azi a redat intelectualilor locul înalt ce li se cuvine, amintindu-le totodată de îndatoririle ce le au față de popor. Cezar Petrescu se referă la propria lui experiență de scriitor spre a sublinia contrastul dintre rolul rezervat creatorilor de artă din țara noastră, grija și dragostea ce li se arată astăzi în toate împrejurările și uitarea în care erau lăsați odinioară. Astăzi cea mai mare parte a intelectualității pășeste cu mândrie și curaj pe calea vieții noi care s-a deschis poporului și patriei. Activitatea creatorilor noștri, spune în încheiere Cezar Petrescu — a găsit acum un nou și fecund prilej de a intensifica lupta pentru o viață mai bună poporului nostru, contribuind din toate puterile la îndeplinirea măsurilor elaborate de plenara largită din august 1953 de C.C. al P.M.R., măsuri menite să îmbunătățească nivelul de trai material și cultural al populației muncitoare de la orașe și sate.

TEHNICA. INDUSTRIE ORGANIZAREA INTREPRINDERILOR SOCIALISTE

GHEORGHE, CIOC: Să construim mai repede, mai bine, mai ieftin. București, Editura Consiliului Central al Sindicatelor 1953, 48 pag., 91 bani.

În broșura prezentată, zidarul stahanovist, Gheorghe Cioc vorbește despre munca sa de pe șantierul de la Bulea, unde se construiește o nouă instituție culturală: Centrul Cinematografic.

Autorul arată, că la început lucrările nu înaintau în ritmul cerut de producție. Totodată se consumau fonduri și mijloace care puteau fi folosite pe alte șantiere, iar calitatea lucrărilor denotau că nu se respectau îndeajuns prescripțiile tehnice, din care cauză noile construcții nu puteau fi date în folosință la timp și în bune condițiuni. Aceste lipsuri au putut însă fi înlăturate prin studierea și aplicarea pentru prima oară pe șantier a unor noi metode de muncă luate din experiența bogată a stahanoviștilor sovietici, cum ar fi organizarea și conducerea unei brigăzi complexe după pilda stahanoviștilor sovietici A. Socolov și Orlov. Prin adoptarea muncii în brigadă s-a obținut o înaltă productivitate, economii de materiale, scurtarea termenului de executare a construcțiilor, reducerea prețului de cost, etc. Acum fiecare muncitor din brigadă, fiind cointeresat în producție, este preocupat nu numai de realizările sale, ci și de ale întregului colectiv.

Brigada odată formată a reușit să depășească angajamentul și a terminat lucrările propuse, cu o lună înainte de termen.

Experiența tovarășului Gheorghe Cioc constituie o dovadă de felul cum oamenii muncii din țara noastră își însușesc constructiv metodele înaintate de muncă sovietice, reușind astfel să dea construcții mai bune, mai ieftine și într-un timp cât mai scurt pentru înflorirea patriei și ridicarea nivelului de trai material și cultural al poporului muncitor.

ȘTIINȚA POPULARIZATA

CLEMENTIEV, S.D.: Comanda la distanță. București, Editura A.R.L.U.S. „Cartea Rusă” (Colecția Știința pentru toți), 1953, 80 pag., 90 bani.

Una din marile cuceriri ale științei și tehnicii sovietice este aplicarea comenzii de la distanță, care constituie în prezent forma cea mai avansată a automatizării. Prin comanda la distanță, se înțelege punerea în mișcare, în mod automat, a diferite instalații și dispozitive, fără ca pentru aceasta să fie nevoie de personal de serviciu în sala mașinilor de unde trebuie făcută pornirea. Aparatura automată, concentrată pe un singur tablou de comandă poate pune în mișcare concomitent zeci de mașini, scutind pe oameni de efortul fizic și încordarea nervoasă pe care o cere conducerea unor astfel de mașini. Prin aparatele de comandă automată se poate urmări în orice moment cum funcționează mașinile, se poate controla temperatura lagărelor, nivelul și presiunea apei, starea generatoarelor electrice, etc. În același timp, aparatele de comandă înregistrează ori ce defecțiuni care se ivesc în activitatea mașinilor. Există de asemenea sisteme de comenzi automate care înștiințează pe dispecerul de la tabloul de comandă despre posibilitatea defectării unei mașini, ceea ce permite scoaterea la timp din funcțiune a mașinii pe cale de a se defecta și înlocuirea în mod automat a acesteia cu alta de rezervă aflată în centrala mașinilor.

Despre această problemă nouă în tehnică tratează lucrarea lui S.D. Clementiev. Autorul descrie principiile pe care se bazează comanda la distanță, arătând domeniile în care este folosită în prezent și avantajele ce le reprezintă în comparație cu vechile sisteme de minuire. Deosebit de interesante sînt datele științifice ale acestei lucrări cu privire la aplicarea comenzii la distanță a unor instalații automate fixe sau mobile — uzine, vapoare, avioane, automobile, rachete, etc., precum și perspectivele ce le deschide omenirii în viitor această tehnică nouă și îndrăzneată.

Cartea poate fi citită și de nespecialiști, fiind o lucrare de popularizare, scrisă pe înțelesul tuturor.

LITERATURA

BOGZA, GEO: Anii împotrivrării. București, Editura Tineretului, 1953, 648 pag., 14 lei. Voiumul înmănușează o serie de reportaje, pamflete și articole scrise de autor în anii 1934 și 1939. În ansamblul lor, ele alcătuiesc o succintă cronică a ororilor dictaturii burghezo-moșierești din țara noastră, între anii 1934 și 1939, cronică impresionantă prin forța ei artistică.

Cu multă măiestrie Geo Bogza a reușit să contureze în linii clare viața de fiecare zi în societatea capitalistă. Sint demascate fără cruțare manevrele dușmanilor progresului din țara noastră și străinătate, care urmăreau întronarea fascismului și care încercau să înăbușe lupta poporului pentru o viață mai bună, și sint prezentate în tablouri de un realism zguduitor, aspecte din viața celor ce munceau, ducind pe umerii lor toată greutatea nedreptăților sociale.

Scritor apropiat de popor, Geo Bogza se află pretutindeni unde poporul se află în suferință, descoperă și împărtășește tuturor momente, episoade și scene din viața celor oprimați. El se află în mijlocul șomerilor și al celor care avind încă de lucru nu știu dacă îl vor mai avea miine („Opt mii de șomeri”, „Oameni pe trepte”) și se află în mijlocul micilor vânzători ambulănți ce și-au lăsat căminele în căutarea unei bucați de pâine.

Deosebit de impresionante sint reportajele închinatc vieții muncitorilor petroliști și tăbăcari, a țărănilor moși și a minerilor din Munții Apuseni.

Astfel, reportajele dedicate muncitorilor petroliști și intitulatc „Lumea petroliului”, scot în evidență exploatarea capitalistă în producția de petrol. Reportajc ca „Înămnia salariilor petrolifere”, „Viața în schelă”, „Accidente de muncă” evocă întreaga existență de mizerie a muncitorilor petroliști, care cu prețul vieții lor prilejuiau citorva mari capitaliști acumulări de milioane.

Ciclul de reportaje „Tăbăcării”, dezvăluie caracterul inuman al muncii acestora. „Munca în tăbăcărie” și „O industrie fetidă”, demască cu multă vigoare condițiile de muncă ale muncitorilor tăbăcari, lipsa oricărui măsuri de protecție a muncii, salariile de mizerie micșorate arbitrar la simpla voință a proprietarilor, concedieri în masă, etc.

Ciclul „Țara de piatră”, cuprinde reportajele în care Geo Bogza descrie grozăvia existenței minerilor din Țara Moșilor și sărăcia din acest ținut, amenințat în trecut să fie despopulat din cauza holilor și a mizeriei care secerau mii și zeci de mii de vieți ome-

nești. Sint foarte edificatoare în această direcție reportajele „Viața în Țara Moșilor”, „Sărăcia din Țara Moșilor”, „Roșia Montana”.

Volumul mai cuprinde și ciclul de reportaje „Tragedia poporului basc”, în care scriitorul își manifestă întreaga sa revoltă împotriva crimeor săvârșite de fasciști în Spania, și întreaga sa admirație și dragoste pentru vitejii apărători ai libertății și independenței Spaniei.

Citind această carte, cititorul va străbăte una din cele mai întunecate etape ale vieții poporului nostru, înțelegind mai profund măreția zilelor lunoase pe care le trăim și necesitatea luptei hotărâte pentru apărarea și consolidarea marilor noastre izbînzi pe drumul socialismului și al păcii.

NICULIN, L.: Fiii credincioși ai Rusiei. București, Editura Cartea Rusă, 1953, 458 pag., 12,57 lei.

Romanul, distins cu premiul Stalin pe anul 1951, ne introduce în miezul evenimentelor istorice petrecute între 1812—1814, timp în care a fost înfrîntă dominația napoleoniană în Europa.

Firul acțiunii romanului începe să se deslășoare în perioada imediat următoare eșecului expediției lui Napoleon Bonaparte din anul 1812 în Rusia. Biruitoare în războiul pentru apărarea patriei, armata rusă ajunge la sfîrșitul anului 1812 la granițele de apus ale țării. Insuflețiți de un fierbinte patriotism, de o adincă ură față de orice tiranie și de o trainică solidaritate cu cei care, ca și ei erau exploatați și asupriți, ostașii ruși luptă mai departe pentru eliberarea celorlalte popoare ale Europei, cotopite de armatele franceze, chiar și pentru eliberarea acelor care fuseseră tirite de Napoleon împotriva Rusiei.

„Fiii credincioși ai Rusiei” sint tocmai cei care l-au invins pe Napoleon, adevărații făuritori ai istoriei. Dintre personagiile reprezentative ale maselor populare ruse din aceea vreme descrise de Niculin în cartea sa, se întipărește în mod deosebit în mintea cititorilor figura iobagului Fedor Volchin. Dragostea neîărmurită a acestuia față de patria sa, se îmbină cu ura față de nedreptățile sociale care domneau în Rusia țaristă. Cartea ni-l prezintă luind atitudine împotriva acestor nedreptăți nutrind speranța că va veni o zi a libertății cînd tirania țaristă va fi sfărîmată, iar soarta celor asupriți se va schimba. Tot în galcria personagiilor pozitive ale romanului intră și tinărul nobil Alexandr Mojaicchi, tipic reprezentant al nobilimii ruse înaintate din vremea aceea.

În paginile romanului, autorul înfățișează și aspecte ale situației social politice din Rusia țaristă. Cititorul cunoaște astfel viața de mizerie și suferință a maselor de țărani iobagi exploatați de către nobili și boieri, exploatați și batjocoriți și ca soldați în

armata unde aceiași stăpînitori ai pămînturilor erau acum comandanți și ofițeri. Romanul mai înfățișează decăderea morală a păturilor privilegiate ale căror unice preocupări erau luxul, goana după avere, intri-gile politice, etc.

PETRESCU, CEZAR: *Intunecare*. roman.

București, Editura de Stat pentru Lite-ratură și Artă, 1953, 628 pag., 13,80 lei.

Romanul lui Cezar Petrescu aduce o largă imagine a societății rominești în perioada dintre cele două războaie mondiale și cons-tituie un act de acuzare și o demascare a războiului imperialist. Acțiunea romanului îmbrățișează trei etape și anume: anii din preajma primului război mondial, perioada războiului și apoi anii care au urmat acestui război.

În prima parte, autorul zugrăvește at-mosfera de agitație care a conștinț în anul 1916, agitație provocată de cercurile burgheze moșierești, nerăbdătoare să împingă poporul în baia de sînge care a cuprins întreaga Europă și care fac din pregătirea și declanșarea războiului o neacă și vastă sursă de afaceri pentru ei. Politicienii și afaceriștii murdari cum sînt Alexandru Vardaru, Solron Vesbianu, Camil Bîbîșor sau Raclîș, încearcă să-și ascundă adevă-ratele gînduri îndărătul unor fraze patrio-lice, antrenînd după dinșii și intelectualii cinstiți pe care-i fac să creadă că războiul ce se pregătește va aduce o schimbare bine-făcătoare în viața poporului.

Războiul izbucnește și el face să reiasă și mai bine atitudinea trădătoare a celor care au unelțit la provocarea lui. În timp ce aceștia și rudele lor s-au pus la adăpost de grozăviile războiului, camuflîndu-se în spa-tele frontului și operînd la părțile sedentare ale unităților militare auxiliare, ostașii împinși fără voia lor în acest măcel, suferă pe front lipsurile cele mai mari, nu au ce mînca, sînt prost echipați, iar tifosul exan-lematic îi seceră fără milă ca și gloanțele dușmanului.

În contrast cu suferințele poporului și cu tragedia întregii țări colopită de trupele nemțești, apare desfrîul nerușinat al bur-gheziei, care în ceasurile de grea restricție ale refugului de la Iași, benchetuieste în-tr-un lux cutezător sfidînd mizeria maselor. Izbucnirea Marelui Revoluții Socialiste din Octombrie întunecă pentru o clipă Jermățul care a cuprins clasa stăpînitoare, dar poli-ticienii își închipuie că vor putea potoli ura și furia poporului amăgindu-l cu promisiuni demagogice de reforme și exproprieri. Aceste manevre sînt însă departe de a-și ajunge scopul. Oameni simpli cum sînt țărani și ostași Vasile Breazu sau Bocănel nu mai arată nici o încredere în spusele ce ies din gurile boierilor.

Alături de popor suferă și intelectualii cinstiți care încep să-și dea seama că au

fost înșelați. Contrastul între atitudinea cu care aceștia au întîmpinat războiul și ali-tudinea pe care o au după amarnica expe-riență a războiului, apare în partea treia a romanului, cînd autorul face să reiasă întregul tablou al putreziciunii burgheze. Făgă-duieli demagogice făcute poporului în mo-mente de panică sînt călcate în picioare după război de reprezentanții partidelor politice burgheze.

Unul dintre eroii principali, avocatul Radu Cosașu, fiu de țăran, care a crezut cu naivitate că războiul va aduce vreo schimbare și care a luptat eroic, mutilat în război, simte din ce în ce mai adînc minciuna orînduirii burgheze. El caută zadarnic drumul adevărat în viață, dar felul lui de a privi problemele nu face decît să-i sporească a-mărăciunile. Decepcionat de femeia pe care a iubit-o — expresie tipică a moralei bur-gheze — decepționat și de partidul în care s-a înscris și despre care a crezut la început că are un program corespunzător con-vingerilor sale, Radu Cosașu nu este în stare să se sustragă din starea de dezo-rientare care l-a cuprins și să-și regăsească echilibrul. Pînă la urmă fuge din fața vieții, renunță de a mai lupta și — neputincios și descompus de propria lui neputință, își pune capăt zilelor.

Romanul „Intunecare” este o armă de luptă contra atîtătorilor la război și o con-tribuție prețioasă pentru apărarea păcii.

SUTO ANDRAS: *Pornesc oamenii*, București, Editura de Stat pentru Literatură și Artă, 1953, 144 pag., 2,71 lei.

Volumul conține o culegere de povestiri din viața satelor ardelenne, înfățișînd buna stare mereu crescîndă a țărănimii munci-toare, lupta ei pentru înghetarea și înflo-rirea gospodăriilor agricole colective. Titlul volumului conține ideea pornirii pe un drum nou al asupriților și exploataților de pînă mai ieri, drum care duce la transformarea socialistă a agriculturii, la ridicarea nivelu-lui de viață materială și culturală a țără-nimii muncitoare.

Nuvela „Izbinda în zori” povestește o în-timplare petrecută în 1945 și dezvăluie ma-sinațiunile unui mare moșier care vrea să-și scape pămîntul de expropriere, bazîndu-se pe șovăiala unor elemente care nu îndră-nesc încă să-l înfrunte și să demaște trecu-tul lui de criminal de război. Dar pînă la urmă, șovăiala acestor oameni e lichidată sub influența și educația comuniștilor, care se află în fruntea luptei pentru o viață mai bună.

În alte nuvele, aspectele transformării oa-menilor sînt și mai concrete. Iată-o pe Suzana Bogar care a trăit o viață mizerabilă ca slujnică la un chiabur de la care îndură numai foamete și bătaie. Dar viața nouă o

smulge și pe ea din ghiarele chiaburului, și ea pleacă la oraș să urmeze o școală de muzică ca să-și poată valorifica vocea frumoasă cu care e înzestrată.

O altă figură interesantă din categoria oamenilor porniți pe drumul cel nou, este și țărănul sărac Marci Bako din nuvela „A șaptea fată”. El are șapte fete, ceea ce i se pare o pacoste pe capul lui, căci nu-și poate închipui că fetele pot realiza ceva bun în viața lor. Dar când o vede pe Kati a lui conducând un tractor, își dă, în sfârșit seama că priceperea și iscusința ei nu sînt mai prețioase de a unui bărbat.

În schița „Incurcătura” este redată bucuria ce o resimte o familie de țărani colectivști la încasarea primelor venituri ce li se cuvin în urma zilelor-muncă prestate la gospodăria colectivă. Dar în timp ce lanos Baci este încă un om lipsit de conștiința politică și nu visează decît să se îmbogățească și să stringă averi, soția lui vede lucrurile mai realist și își dă seama că viitorul lor nu e legat de stringerea de averi, ci de lupta, alături de toți țăranii muncitori, pentru consolidarea vieții fericite pe care încep să o trăiască.

Un alt exemplu de femeie ridicată este Eszli Benkó soția președintelui unei colective. Aceasta este un om priceput, harnic, dar în ultimul timp a devenit infumurat și a rupt legătura cu masele. De aceea cînd se pune problema desemnării unui candidat pentru locul de deputat în Marea Adunare Națională, oamenii preferă președintele pe soția acestuia, care și-a câștigat cu drept cuvînt încrederea lor.

În alte nuvele, autorul demască birocratismul ca în „Scrisorile domnului Marisan” sau combate atitudinea de autoliniștire și lipsă de spirit critic și combativitate ca în „S-au scuturat trandafirii”.

Nuvelele și schițele lui Sulo Andras sînt caracteristice pentru humorul sînzător și optimismul cu care zugrăvesc atitudinea oamenilor simpli în lupta lor de a păși către o viață nouă și de a lăsa pentru totdeauna rămășițele grele ale trecutului.

LITERATURA PENTRU TINERET

NICHITIN, IVAN : Ei pășesc în viață. Bucu-rești, Editura Consiliului Central al Sindicatelor, 1953, 504 pag., lei 9,25.

Eroii acestui roman sînt elevii și elevele unei școli profesionale de metalurgie din Leningrad. Boris Riiev, eroul principal nu arată la început nici un interes pentru învă-

țătură. Organizația de comsomol a școlii se interesează de aproape de acest elev și în scurt timp, datorită ajutorului dat, Boris devine unul din cei mai buni elevi ai școlii. Dorința lui cea mai mare este să aplice metoda așchierii rapide, dar maestrul grupei în care lucrează nu poate permite mărirea vitezei strungului, de teamă să nu se strice cuțitele și să se ardă lagărele motorului. Boris este totuși hotărît să încerce. Pentru aceasta el începe să studieze temeinic toate problemele legate de aplicarea acestei metode și cînd se crede deslușit de stăpîn pe materialul studiat, el face prima experiență — fără știrea maestrului — pe strungul la care lucrează în mod obișnuit, ajutat de Macarov, unul din elevii fruntași ai grupei de strungărie. Experiența îi reușește pe deplin. Acum el are curajul să se prezinte în fața maestrului și să-i ceară permisiunea de a mări viteza strungului. Maistrul, convins acum, îi acordă sprijinul necesar. Noua experiență a lui Boris reușește de data aceasta și mai bine; el strungește în 15 ore 10 pînioane, a căror normă de execuție este prevăzută la 45 de ore. Acest succes se generalizează în toată școala și în curînd sute și mii de elevi dela alte școli profesionale de metalurgie trec de asemenea la aplicarea așchierii rapide a metalelor. La sfîrșitul anului, Boris absolvă cursul profesional cu mare succes. I se conferă și o diplomă de onoare din partea Ministerului Rezervelor de Muncă de Stat și a organizației de comsomol. Acum Boris se pregătește să pășească în viața pe propria lui răspundere. El se bucură la gîndul că este repartizat la aceeași uzină cu Ira Avduinina, de care îl leagă o prietenie strînsă și împreună cu care începe să facă planuri de viitor. Dar aflînd că la o nouă construcție industrială se cer 50 de strungari voluntari, el se înscrie în această brigadă, deși îi vine foarte greu să se despartă de Ira. El face acest lucru știînd că toate privirile sînt ațintite asupra lui, cel mai bun elev al promoției. Boris pleacă pe noul șantier în calitate de conducător al brigăzii, îndeplinindu-și astfel angajamentul luat în fața întregii școli, că va lupta pentru construirea comunismului și înflorirea patriei și nu va da înapoi în fața nici unei greutăți.

